

Vlaams
Parlement

stuk **2068** (2012-2013) – Nr. 1
ingediend op 17 mei 2013 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004
betreffende een waarborgregeling
voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen
en tot wijziging van het decreet van 19 mei 2006
betreffende de Winwinlening

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	15
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	27
Advies van de Raad van State	31
Ontwerp van decreet	41

MEMORIE VAN TOELICHTING

1. SITUERING

Dit decreet wijzigt, enerzijds, het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen (BS 20 februari 2004), en, anderzijds, het decreet van 19 mei 2006 betreffende de Winwinlening (BS 30 juni 2006).

Een eerste reeks wijzigingen bestaat uit het aanbrengen van punctuele veranderingen in de bestaande bepalingen van het decreet van 6 februari 2004 en is ingegeven door de nood, enerzijds, om de interne consistentie van het decreet te garanderen, en, anderzijds, om een passende definitie op te nemen voor een aantal nieuwe begrippen. Door de invoeging van een nieuw hoofdstuk III/2 in het bestaande decreet, waarin de mogelijkheid wordt gecreëerd om waarborgen toe te kennen tot zekerheid van nieuwe schuld- of kapitaalinstrumenten, dienen bepaalde nieuwe begrippen ingevoegd en gedefinieerd te worden, waar andere, reeds gedefinieerde begrippen, een nieuwe aangepaste definitie behoeven. Daarnaast werd een aantal bepalingen uit het bestaande decreet verder uitgewerkt om beter rekening te houden met de bestaande praktijk inzake toekenning en beheer van de waarborgen.

Een tweede reeks wijzigingen is ingegeven door de verwachte gevolgen van de invoering van de Basel III-regulering op de kredietverlening door de banken. Om de gevolgen van het invoeren en implementeren van de Basel III-regulering aan te pakken, bestaat nood aan de uitbreiding van het bestaande decreet van 6 februari 2004 met een nieuw hoofdstuk III/2 dat het mogelijk moet maken om waarborgen toe te kennen tot zekerheidstelling van nieuwe schuld- of kapitaalinstrumenten. De achtergrond en uitwerking van dit nieuwe hoofdstuk wordt hierna verder toegelicht.

Een derde reeks wijzigingen bestaat uit het aanbrengen van punctuele veranderingen in de bestaande bepalingen van het decreet van 19 mei 2006 en is nodig om dit decreet in overeenstemming te brengen met artikel 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) en artikel 31 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER-Overeenkomst).

1.1. *Wijzigingen aan het decreet van 6 februari 2004***(a) Impact van Basel II- en Basel III-regulering op de kredietverstrekking**

Het implementeren van de Basel II-, en vooral Basel III-regulering voor de banksector heeft tot gevolg dat het voor financiële instellingen moeilijker wordt om kredieten met een hoger gereguleerd risicogewicht alsook langetermijnkredieten toe te staan aan ondernemingen en organisaties. De kapitaalbuffer waarover een financiële instelling op grond van de voormelde nieuwe regulering dient te beschikken, stijgt immers naarmate de looptijd en/of de risicograad van het toegestane krediet langer is/hoger ligt. Hogere kapitaalsvereisten betekenen bovendien ook hogere kredietkosten.

De paradox is dat op een ogenblik dat er massaal deposito's beschikbaar zijn, de financiële instellingen beperkt worden in hun financieringscapaciteit van de economie wegens een kapitaalsgebrek. De verzwakking van de banken als gevolg van de financiële crisis en van grote kredietverliezen heeft ook tot gevolg dat kapitaalsverhogingen op de private markt voor hen niet gemakkelijk zijn.

De dalende beschikbaarheid van langere termijnkredieten (kredieten op acht jaar en langer) vloeit voornamelijk voort uit de liquiditeitsratio's onder Basel III, die de klassieke transformatierisico's beogen in te perken.

De dalende beschikbaarheid van langetermijnkredietverlening als gevolg van de gewijzigde risicoweging ervan bij de banken, is een problematiek waar niet alleen ondernemingen mee geconfronteerd worden, maar ook de markt voor infrastructuurprojecten in de brede zin van het woord. Die markt behelst zowel publieke als private projecten, alsook de non-profitsector (ziekenhuizen, sociale woningbouw, onderwijsgebouwen, zorgsector enzovoort).

Het is dan ook wenselijk om alternatieve vormen van financiering te ontwikkelen en te ondersteunen, die niet (of minder) wegen op de balansen van de banken en waarbij er een betere overeenstemming wordt bereikt tussen de duur van de terbeschikkingstelling van middelen door een investeerder enerzijds, en de periode gedurende welke een onderneming of organisatie een kredietbehoefte heeft, anderzijds. Zo zijn er in de markt heel wat binnen- en buitenlandse institutionele partijen die over substantiële middelen beschikken die zij op langere termijn zouden willen investeren, mits hiervoor voldoende kwalitatieve en cashflowgenererende instrumenten voorhanden zijn.

Het is voor de ontwikkeling van de economie en de ondernemingen in Vlaanderen belangrijk dat voor bovenstaande problematiek oplossingen worden aangebracht.

(b) Doelstelling van de maatregelen opgenomen in het nieuwe hoofdstuk III/2

Naast de generieke waarborgverstrekking (tot 75% en 1,5 miljoen euro) via de nv Waarborgbeheer beschikt de Vlaamse overheid via de nv Gigarant (de 'Waarborgvennootschap' vermeld in artikel 22/1 en volgende van het bestaande decreet) over een tweede instrument dat de toegang tot krediet voor Vlaamse instellingen en bedrijven moet vergemakkelijken, ook in tijden van verminderde beschikbaarheid van krediet.

Met voorliggend ontwerp van decreet zullen de benuttingsmogelijkheden van Gigarant verder uitgebreid worden om binnen het vigerend budgettair kader (maximale waarborgdekking ten belope van 1,5 miljard euro) in te spelen op de hierboven vastgestelde problemen. De focus ligt daarbij op investeringskredieten met een langere looptijd (voornamelijk vanaf acht jaar).

Gigarant kan in hoofde van de financiële instellingen bijdragen tot betere 'risk weighted assets'. Een krediet waaraan een waarborg van Gigarant wordt verleend wordt lager gewogen in de portefeuille van de financiële instelling en vergt dus minder eigen kapitaal van de betrokken instelling.

De financiële instellingen zijn zich nu echter reeds volop aan de striktere Basel-regelgeving aan het aanpassen, wat onvermijdelijk het kredietaanbod structureel duurder en ook beperkter zal maken, in het bijzonder ten aanzien van bepaalde ontlencategorieën zoals kmo's, groei-ondernemingen of grote infrastructuurprojecten. Daarom zou Gigarant vooral een sterke faciliterende rol moeten kunnen opnemen bij de totstandkoming van alternatieve financieringsvormen via dewelke (in het bijzonder institutionele) langetermijn-investeerdere kunnen investeren in de lokale Vlaamse economie en de verdere groei van de Vlaamse kmo's, groeiondernemingen en grote infrastructuurprojecten kunnen stimuleren.

(c) Beschrijving

Met voorliggend ontwerp van decreet zullen met name drie nieuwe instrumenten worden gecreëerd die gekenmerkt worden door de volgende krachtlijnen:

Type 1. Ondernemingsfondsen

De financiële instellingen hebben zich bij monde van Febelfin bereid verklaard om voor 1 miljard euro aan (off balance) financieringsfondsen in de markt te lanceren en te be-

heren. Die fondsen zullen langetermijnmiddelen ophalen bij voornamelijk institutionele investeerders en private banking cliënteel. Deze middelen zullen vervolgens prioritair worden aangewend voor nieuwe langetermijnkredietverlening (met een looptijd van vijf tot vijftien jaar) aan kmo's en grote ondernemingen in Vlaanderen.

De financiële instellingen kunnen daartoe onderling samenwerken of kunnen ieder afzonderlijk opteren om dergelijk(e) financieringsfonds(en) te lanceren.

Het merendeel van de in de markt beschikbare langetermijnmiddelen (van tien tot twintig jaar) is vandaag in handen van institutionele investeerders zoals pensioenfondsen en verzekeraars. Dit type van investeerders investeert echter enkel in voldoende kwalitatieve producten (producten vanaf A- of BBB-rating) die een vooruitzicht bieden op periodieke rente-inkomsten. Voor bepaalde types van institutionele investeerders zoals verzekeringsmaatschappijen dienen de investeringen bovendien een voldoende gunstige behandeling onder de Solvency II-regulering te hebben. Daarom is enige facilitering vanuit de overheid noodzakelijk om dergelijke ondernemingsfondsen aantrekkelijk te maken voor institutionele investeerders en zo te kunnen laten opstarten.

Bovendien dient de financiële instelling/beheerder (als aanbrengrer van de onderliggende kredietdossiers voor het ondernemingsfonds) steeds, al dan niet samen met andere aandeelhouders/ investeerders, de nodige (kapitaal- of semi-kapitaal-)buffers in het fonds in te bouwen teneinde de werkingskosten van het fonds te kunnen dragen, alsook de geraamde wanbetalingen te dekken in de onderliggende kredietportefeuille aan ondernemingen. Dit is de zogenaamde 'eerste verliesbuffer'.

De eerste verliesbuffer dient toereikend te zijn om een fonds redelijkerwijze in going concern te kunnen beheren; deze eerste verliesbuffer zal als zodanig evenwel nog steeds ontoereikend zijn om een A- of BBB-kredietbeoordeling te bekomen, zoals gewenst/vereist door de institutionele investeerders. Om dergelijke kredietbeoordeling te bekomen, zou één of meerdere bijkomende (kapitaal- of semi-kapitaal-)buffer(s) ingebouwd kunnen worden, welk dan gewaarborgd wordt door Gigarant. Dit is nodig om van het fonds een interessante investeringsopportunity te maken voor institutionele investeerders.

Deze bijkomende gewaarborgde buffer(s) kom(t)en in rangorde van terugbetaling vóór de eerste verliesbuffer in het ondernemingsfonds. De precieze noden voor de eerste verliesbuffer en de waarborgen zullen geval per geval ten gronde onderzocht worden en in functie van het onderliggend risicoprofiel van elke voorgestelde ondernemingsfondsaanvraag kunnen hogere eisen gesteld worden.

Bij elke aanvraag tot toekenning van een waarborg vanwege een ondernemingsfonds zal de aanvrager een gedetailleerde toelichting moeten verschaffen van de beoogde risicospreiding inzake de op te bouwen financieringsportefeuille aan ondernemingen. Daarbij zullen onder meer volgende bepalingen onder de loep genomen worden: de maximale netto risicopositie per tegenpartij, de beoogde spreiding van de portefeuille volgens de kredietbeoordeling (ratings volgens het intern ratingsysteem van de financiële instelling), de beoogde sectoriële spreiding enzovoort. De risicospreiding en voortdurende risico-opvolging door de beheerder dient te gebeuren volgens dezelfde geijkte risicoprocedures die deze ook consistent toepast voor zijn bestaande kredietdossiers. Het is bij de beoordeling van elke waarborgaanvraag voor een ondernemingsfonds dat Gigarant ten gronde zal moeten evalueren of de basisbeginselen van een gezonde kredietportefeuilleopbouw voorhanden zijn, de beheerder hetzij zelf hetzij via uitbesteding beschikt over voldoende uitrusting en de nodige ervaring in de risico-opvolging en -beheer van kredieten aan ondernemingen. De huidige risicoscreening van Gigarant blijft behouden.

Type 2. Infrastructuurfondsen voor semi-publieke infrastructuurinvesteringen in zorg/huisvesting/onderwijs of pps-projecten

De beschrijving van deze fondsen stemt overeen met het hierboven beschreven ondernemingsfonds, maar gaat uit van fondsen met een economische levensduur tot dertig jaar waarbij de focus ligt op infrastructuurinvesteringen met een iets langere looptijd dan deze opgenomen in de ondernemingsfondsen, ook in de sector van de sociale voorzieningen of het onderwijs. De doelstelling van de uitgewerkte nieuwe regeling bestaat erin te kunnen voorzien in een aanbod voor langetermijnfinanciering voor de (sociale sector) vzw's (ziekenhuizen, woonzorgcentra enzovoort) en voor infrastructuurprojecten in het kader van publiek-private samenwerking (pps), waarbij de inkomsten voornamelijk overheidsgerelateerd zijn. De huidige risicoscreening van de waarborgdossiers door VIPA¹ (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden) zal hierdoor niet gewijzigd worden.

Type 3. Kwalitatieve kredietportefeuilles

Als derde maatregel wenst de Vlaamse Regering een gedeeltelijke waarborging te verlenen aan uitstaande kwalitatieve (met een welbepaalde minimale kredietbeoordeling/rating per individueel dossier) kredietportefeuilles van financiële instellingen in ondernemingen met een exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest.

In ruil voor deze waarborg zal de financiële instelling een marktconforme waarborgpremie betalen.

Dergelijke vorm van waarborg is slechts mogelijk mits een voldoende buffer voorhanden is om het eerste verlies op te vangen en mits de hierdoor gerealiseerde vrijmaking van kapitaal opnieuw wordt ingezet in de Vlaamse economie. Elke financiële instelling zou in dat kader een voorstel kunnen doen hoe ze de vrijgemaakte middelen opnieuw zal inzetten en hoe dit door Gigarant kan worden opgevolgd en gemeten. Ook dient de mogelijkheid te bestaan om de minimale kredietbeoordeling van de onderliggende dossiers te controleren.

1.2. Wijzigingen aan het decreet van 19 mei 2006

Volgens de Europese Commissie is de huidige bewoording van artikel 3, §2, 2°, van het decreet van 19 mei 2006 onverenigbaar met artikel 49, VWEU en artikel 31, EER-Overeenkomst, in de mate zij de Winwinlening enkel mogelijk maakt voor een kredietnemer die haar voornaamste exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest heeft. Om verenigbaar te zijn met artikel 49, VWEU, en artikel 31, EER-Overeenkomst, dient de Winwinlening open te staan voor alle kredietnemers die een exploitatiezetel hebben in het Vlaamse Gewest.

2. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 2

Met dit artikel worden een aantal verduidelijkingen aangebracht aan de bestaande definities opgenomen in artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004 en worden tevens een aantal nieuwe definities toegevoegd.

¹ Als agentschap van de Vlaamse overheid verleent het VIPA financiële steun aan welzijns- en gezondheidsvoorzieningen die infrastructuurwerken willen uitvoeren.

In punt 1° van artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004 worden de woorden “van het Vlaamse Gewest” geschrapt omdat het niet langer zo is dat alle waarborgen die in uitvoering van het decreet van 6 februari 2004 worden toegekend, waarborgen zijn die worden toegekend door het Vlaamse Gewest. De waarborgen toegekend in uitvoering van het bestaande hoofdstuk III/1 alsook het nieuwe hoofdstuk III/2 worden immers toegekend door de Waarborgvennootschap Gigarant, en vallen als dusdanig ook niet onder de toepassing van het Kas-, Schuld- en Waarborgdecreet.

Onder punt 4° van artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004 wordt de definitie van het begrip ‘kredietnemer’ aangepast. Door de invoeging van het nieuwe hoofdstuk III/2 in het decreet van 6 februari 2004 is het immers niet langer zo dat de waarborgen enkel kunnen toegekend worden “tot zekerheid van een verbintenis van een kredietnemer”. Daarom is een neutrale definitie van het begrip kredietnemer noodzakelijk.

Onder punt 5° van artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004 wordt het begrip ‘financieringsovereenkomst’ geherdefinieerd. Deze nieuwe definitie wijkt inhoudelijk niet af van de vorige definitie van het begrip financieringsovereenkomst. De wijziging is ingegeven met het oog op het verhogen van de leesbaarheid van het decreet.

Er wordt een nieuw punt 5°/1 toegevoegd in artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004, waarin het begrip ‘kredietgever’ wordt gedefinieerd. Deze definitie is noodzakelijk om aan te geven dat de financieringsovereenkomsten zoals bedoeld in het decreet van 6 februari 2004 niet alleen door kredietinstellingen, leasingmaatschappijen en kredietverlenende vennootschappen voor de sociale economie kunnen worden gesloten, maar ook door factoringmaatschappijen en financieringsfondsen.

Er wordt een nieuw punt 5°/2 toegevoegd in artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004, waarin het begrip ‘financieringsfonds’ wordt gedefinieerd. Deze definitie is noodzakelijk door de invoeging van het nieuwe hoofdstuk III/2, dat het mogelijk maakt om waarborgen toe te kennen tot zekerheid van schuldinstrumenten, kapitaalinstrumenten of schulden van bepaalde financieringsfondsen.

Er wordt een nieuw punt 5°/3 toegevoegd in artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004, waarin het begrip ‘factoringmaatschappij’ wordt gedefinieerd. Deze definitie is noodzakelijk omdat het begrip kredietgever ook factoringmaatschappijen omvat.

Er wordt een nieuw punt 5°/4 toegevoegd in artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004, waarin het begrip ‘financiële instelling’ wordt gedefinieerd. Deze definitie is noodzakelijk om aan te geven aan welke entiteiten de door het nieuwe hoofdstuk III/2 gecreëerde waarborg tot zekerheid van kwaliteitsvolle kredietportefeuilles kan worden toegekend.

Onder punt 14°/1 van artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004 wordt het begrip ‘onderneming in moeilijkheden’ geherdefinieerd. Deze nieuwe definitie die uniform van toepassing is op kleine, middelgrote en grote ondernemingen zorgt er voor dat er niet langer een verschil is tussen de definitie van onderneming in moeilijkheden die gehanteerd wordt voor de verschillende soorten waarborgen geregeld in het decreet.

Er wordt een nieuw punt 19° toegevoegd aan artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004, waarin het begrip ‘eerste verliesbuffer’ wordt gedefinieerd. Deze definitie is noodzakelijk om aan te geven dat een deel van de middelen van het financieringsfonds slechts kunnen worden terugbetaald nadat alle andere schulden en verbintenissen zijn voldaan.

Er wordt een nieuw punt 20° toegevoegd aan artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004, waarin het begrip ‘infrastructuurfonds’ wordt gedefinieerd. Deze definitie is noodzakelijk om aan te geven welke financieringsfondsen schuldinstrumenten, kapitaalinstrumenten of

schulden kunnen uitgeven die gewaarborgd kunnen worden door de waarborg zoals bedoeld in het nieuwe hoofdstuk III/2 – afdeling 3. De voorwaarde van ervaring inzake het verstrekken en beheren van financieringsovereenkomsten waarvan sprake in deze definitie kan door de beheerder van het financieringsfonds ook via een contractuele samenwerking met een derde worden vervuld. De definitie maakt verder duidelijk dat het infrastructuurfonds zijn middelen in de eerste plaats zal aanwenden voor financieringsovereenkomsten met een looptijd tot vijftientig jaar en strekkende tot financiering van infrastructuurprojecten in de domeinen die de Vlaamse Regering kan bepalen. Hierbij wordt onder meer gedacht aan financiering van sociale sector vzw's (ziekenhuizen, woonzorgcentra enzovoort) en voor infrastructuurprojecten in het kader van publiek-private samenwerking (pps).

Er wordt een nieuw punt 21° toegevoegd aan artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004, waarin het begrip 'kwalitatieve kredietportefeuille' wordt gedefinieerd. Deze definitie is noodzakelijk om aan te geven welke kredietportefeuilles kunnen gewaarborgd worden door de waarborg zoals bedoeld in het nieuwe hoofdstuk III/2 – afdeling 4.

Er wordt een nieuw punt 22° toegevoegd aan artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004, waarin het begrip 'kredietbeoordeling' wordt gedefinieerd. Deze definitie is noodzakelijk nu het behalen van een bepaalde kredietbeoordeling een voorwaarde is voor de opname van een financieringsovereenkomst in de kwalitatieve kredietportefeuilles die kan gewaarborgd worden door de waarborg zoals bedoeld in het nieuwe hoofdstuk III/2 – afdeling 4.

Er wordt een nieuw punt 23° toegevoegd aan artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004, waarin het begrip 'ondernemingsfonds' wordt gedefinieerd. Deze definitie is noodzakelijk om aan te geven welke financieringsfondsen schuldinstrumenten, kapitaalinstrumenten of schulden kunnen uitgeven die gewaarborgd kunnen worden door de waarborg zoals bedoeld in het nieuwe hoofdstuk III/2 – afdeling 2. De voorwaarde van ervaring inzake het verstrekken en beheren van financieringsovereenkomsten waarvan sprake in deze definitie kan door de beheerder van het financieringsfonds ook via een contractuele samenwerking met een derde worden vervuld. De definitie maakt verder duidelijk dat het ondernemingsfonds zijn middelen in de eerste plaats dient aan te wenden voor financieringsovereenkomsten met een looptijd van vijf tot vijftien jaar voor kredietnemers die hun exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest hebben.

Er wordt een nieuw punt 24° toegevoegd aan artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004, waarin het begrip 'initiatief-nemende instelling' wordt gedefinieerd.

Artikel 3

De voorgestelde wijziging heeft tot doel het toepassingsgebied van artikel 22/1 van het decreet van 6 februari 2004 nader te omschrijven. Door de invoeging van een nieuw hoofdstuk III/2 in het decreet van 6 februari 2004 kan de Waarborgvennootschap Gigarant immers niet langer enkel waarborgen toekennen volgens de voorwaarden zoals bepaald in hoofdstuk III/1, maar ook volgens de voorwaarden zoals bepaald in hoofdstuk III/2.

Artikel 4

De wijziging onder punt 1° heeft tot doel het toepassingsgebied van artikel 22/2 van het decreet van 6 februari 2004 nader te omschrijven. Door de invoeging van een nieuw hoofdstuk III/2 in het decreet van 6 februari 2004 kan de Waarborgvennootschap Gigarant immers niet langer enkel waarborgen toekennen volgens de voorwaarden zoals bepaald in hoofdstuk III/1, maar ook volgens de voorwaarden zoals bepaald in hoofdstuk III/2.

De wijziging onder punt 2° heeft tot doel artikel 22/2, 1°, in overeenstemming te brengen met de nieuwe definities die werden toegevoegd door artikel 2 van onderhavig decreet. De wijziging verduidelijkt bovendien decretaal dat de waarborgen kunnen worden toegekend

indien zij een bijdrage kunnen leveren tot het steunen van de economische activiteit in het Vlaamse Gewest.

De wijziging onder punt 3° heeft tot doel artikel 22/2, 4°, te verduidelijken en in overeenstemming te brengen met de nieuwe definitie van ‘financieringsovereenkomst’ die werd toegevoegd in artikel 2, 5°.

De wijziging onder punt 4° heeft tot doel meer ruimte te laten aan de Waarborgvennootschap Gigarant bij de bepaling van de waarborgpremie die de kredietnemers verschuldigd zijn in ruil voor de toekenning van de waarborg. De waarborgpremie moet in elk geval marktconform blijven zodat zij geen element van staatssteun kan bevatten.

De wijziging onder punt 5° heeft tot doel mogelijke verwarring uit te sluiten. De huidige formulering van artikel 22/2, 6°, van het decreet van 6 februari 2004 kan immers ten onrechte de indruk wekken dat de in uitvoering van hoofdstuk III/1 toegekende waarborgen zelf een staatssteunmaatregel vormden.

De wijziging onder punt 6° heeft tot doel decretaal te verduidelijken dat een definitieve afrekening van de waarborg niet enkel mogelijk is na uitwinning van alle persoonlijke en zakelijke zekerheden, wat in bepaalde gevallen zelfs niet mogelijk is, maar tevens indien een andere definitieve regeling met de Waarborgvennootschap Gigarant werd overeengekomen over het al dan niet uitwinnen van de zakelijke en persoonlijke zekerheden. Dergelijke regeling kan bijvoorbeeld gebaseerd zijn op de concrete vooruitzichten voor recuperatie door uitwinning van de zakelijke en persoonlijke zekerheden en in voorkomend geval ook rekening houden met de slaagkansen voor continuïteit voor de kredietnemer.

De wijziging onder punt 7° heeft tot doel om decretaal de mogelijkheid te bevestigen om via voorwaarden opgenomen in een waarborgovereenkomst met Gigarant rekening te houden met de specifieke kenmerken en omstandigheden van iedere specifieke waarborgaanvraag. Naast de decretaal verplicht gestelde voorwaarden en modaliteiten, kan de Waarborgvennootschap Gigarant derhalve geval per geval in een waarborgovereenkomst dossierspecifieke voorwaarden en nadere procedurevoorschriften verbonden aan de waarborg vastleggen.

Artikel 5

De wijziging in dit artikel omschrijft nader het toepassingsgebied van artikel 22/3 van het decreet van 6 februari 2004.

Artikel 6

De wijziging onder punt 1° van dit artikel omschrijft nader het toepassingsgebied van artikel 22/4 van het decreet van 6 februari 2004.

De wijziging onder punt 2° van dit artikel heeft hetzelfde doel als de wijziging onder artikel 4, 4°, en brengt het artikel 22/4 van het decreet van 6 februari in lijn met het gewijzigde artikel 22/2 van datzelfde decreet.

Artikel 7

Met dit artikel wordt in het decreet van 6 februari 2004 een nieuw hoofdstuk III/2 toegevoegd, waarmee de mogelijkheid wordt gecreëerd om waarborgen voor financieringsfondsen en kredietportefeuilles toe te kennen. Zoals in de algemene toelichting reeds werd aangegeven, heeft de implementatie van de Basel III-regulering tot gevolg dat de banken aan strengere eisen inzake liquiditeit en solvabiliteit onderworpen zijn. Dit heeft een ne-

gatieve impact op de kredietverlening ten behoeve van langetermijnprojecten. Om deze negatieve impact te neutraliseren en de economie in het Vlaamse Gewest te ondersteunen heeft de Vlaamse Regering besloten om een aantal nieuwe waarborgen in het leven te roepen. De voorwaarden waaronder deze waarborgen kunnen worden toegekend, worden in dit nieuwe hoofdstuk III/2 bepaald.

– Er wordt een nieuw artikel 22/5 ingevoegd in het decreet van 6 februari 2004

In het nieuwe artikel 22/5, §1 en §2, worden naar analogie met de bepalingen in het huidige artikel 22/1 de voorwaarden bepaald waaronder de Vlaamse Regering de continuïteit van de Waarborgvennootschap Gigarant alsook het minimum netto-actief van Gigarant zal verzekeren. Deze bepaling is noodzakelijk om de begunstigden van de nieuwe waarborgen te overtuigen van de reële waarde van de door de Waarborgvennootschap Gigarant verleende waarborgen. Deze bepalingen verzekeren dat de Waarborgvennootschap Gigarant door de Vlaamse overheid op substantiële wijze zal worden gekapitaliseerd, en dat – indien vereist – tot kapitaalsverhogingen kan worden overgegaan. Dit geldt echter slechts op voorwaarde dat het maximale totale bedrag dat de Waarborgvennootschap Gigarant met haar waarborgen overeenkomstig hoofdstuk III/1 en overeenkomstig het nieuwe hoofdstuk III/2, dekt, niet meer bedraagt dan 1.500 miljoen euro.

Verder is voorzien in een machtiging voor de Vlaamse Regering om één of meer bedragen te bepalen waarboven de Waarborgvennootschap Gigarant enkel een waarborg kan toekennen na voorafgaande goedkeuring van de Vlaamse Regering.

Tot slot wordt aan de Vlaamse Regering de mogelijkheid toegekend om, indien gewenst, een plafond vast te leggen voor de totale omvang van de waarborgen per type waarborg.

Het nieuw artikel 22/5, §3, wordt toegevoegd omdat de begunstigden van de waarborgen toegekend overeenkomstig de artikelen 22/6 en 22/7 in tegenstelling tot wat het geval is met de waarborgen toegekend overeenkomstig hoofdstuk III/1 en artikel 22/8, niet de waarborghouder zijn en dus geen controle hebben over het al dan niet vervuld zijn van de decretale voorwaarden. Zonder deze bepaling zou één van de doelen van de nieuwe waarborgen, namelijk het ophalen van langetermijnmiddelen bij institutionele beleggers, niet kunnen bereikt worden. Een en ander impliceert echter niet dat, indien de decretale voorwaarden gedurende de looptijd van de waarborgen zouden worden geschonden, de Waarborgvennootschap Gigarant geen enkel verhaal meer zou hebben; de nieuwe §3 voorziet dienaangaande dat de Waarborgvennootschap Gigarant zich, binnen de perken en volgens de modaliteiten uitgewerkt in de waarborgovereenkomst, dan desgevallend kan keren tegen de initiatief-nemende instellingen indien deze niet (langer) de geldende voorwaarden naleven. Deze verhaalmogelijkheid, aangevuld met de instrumenten van voorafgaande screening (verplichting tot indiening van businessplan ingeval van ondernemings- en infrastructuurfonds, overmaken van lijst financieringsovereenkomsten ingeval van kwalitatieve kredietportefeuilles) en de begrenzing tot 1.500 miljoen euro, dient er ook voor te zorgen dat de toegekende waarborgen geen nefaste invloed hebben op de schuldgraad van het Vlaamse Gewest.

In antwoord op de vraag van de Raad van State in haar advies nr. 53.170/1 van 8 mei 2013, die zich afvraagt of het vermoeden van artikel 22/5, §3, ook dient uitgebreid te worden naar de waarborgen verleend onder artikel 22/8, kan het volgende worden opgemerkt. Een verwijzing naar de voorwaarden in het artikel 22/8 is niet opportuun in het artikel 22/5, §3. De achterliggende idee van de bepaling in het artikel 22/5, §3, is dat de begunstigden van de waarborgen toegekend overeenkomstig de artikelen 22/6 en 22/7 niet de waarborghouder zijn en dus geen controle hebben over het al dan niet vervuld zijn van de decretale voorwaarden. Om die reden dient het vermoeden, zoals uitgewerkt in artikel 22/5, §3, te worden bevestigd. In het geval van een waarborg toegekend overeenkomstig artikel 22/8 is de begunstigde van de waarborg en de waarborghouder wel degelijk één en dezelfde

rechtspersoon. In dat geval heeft de begunstigde wel zelf de controle over het al dan niet vervullen van de voorwaarden opgenomen in artikel 22/8. Daarom is voor deze waarborgen het vermoeden van artikel 22/5, §3, niet noodzakelijk, noch opportuun.

Het decreet legt de Waarborgvennootschap Gigarant verder ook geen verplichting op om waarborgen te verlenen, maar stelt de bovengenoemde verbintenis van het Vlaamse Gewest ten aanzien van de Waarborgvennootschap Gigarant wel afhankelijk van een reeks voorwaarden waaraan de waarborgen die de Waarborgvennootschap Gigarant verleent moeten voldoen. Deze voorwaarden worden voor elk nieuw type waarborgen in de volgende in te voegen artikelen bepaald.

- Er wordt een nieuw artikel 22/6 ingevoegd, waarin de voorwaarden worden bepaald waaraan de waarborgen voor ondernemingsfondsen moeten voldoen

In het nieuwe artikel 22/6, §1, wordt bepaald tot zekerheid van welke verbintenissen van de ondernemingsfondsen de waarborg kan worden toegekend. Dergelijke waarborg kan worden toegekend voor op het ogenblik van de toekenning bestaande gewaarborgde verbintenissen maar ook voor verbintenissen die binnen een in de waarborgovereenkomst bepaalde periode kunnen ontstaan, mits deze op basis van in die overeenkomst opgenomen elementen bepaald of voldoende bepaalbaar zijn. Indien toekomstige verbintenissen worden gewaarborgd, is de totale waarborg voor alle gewaarborgde verbintenissen samen beperkt tot een maximum gewaarborgd bedrag dat door de Waarborgvennootschap in de waarborgovereenkomst zal worden bepaald. De waarborgnemer zal hiertoe een lijst overmaken met vermelding van de bijkomende schuld- of kapitaalinstrumenten of schulden die gewaarborgd dienen te worden.

In het nieuwe artikel 22/6, §2, wordt vervolgens bepaald dat op het ogenblik van de waarborgverlening een onherroepelijke verbintenis ten aanzien van de Waarborgvennootschap moet voorliggen en dit, naar keuze van de Waarborgvennootschap, vanwege de beheerder van het betrokken ondernemingsfonds of van één of elk van de initiatief-nemende instellingen. Die verbintenis zal hierbij moeten voldoen aan de kwaliteitseisen die ter zake door de Waarborgvennootschap, telkens rekening houdend met de dossiereigen kenmerken, zullen worden beoordeeld met betrekking tot volgende punten:

- 1° de vereiste dat de initiatief-nemende instellingen een eerste verliesbuffer ter beschikking stellen voor het ondernemingsfonds. De terbeschikkingstelling van de eerste verliesbuffer door de initiatief-nemende instellingen kan rechtstreeks of onrechtstreeks zijn, bijvoorbeeld via een verbonden onderneming of via een derde die daartoe door de initiatief-nemende instelling wordt gefinancierd. De hoofdsom van deze eerste verliesbuffer zal, behoudens in die gevallen dat de Waarborgvennootschap hierop een uitzondering aanvaardt, slechts kunnen worden uitbetaald nadat alle andere schulden en verbintenissen van het ondernemingsfonds werden voldaan of geprovisioneerd via de nodige reserves. De initiatief-nemende instellingen kunnen binnen deze grenzen de nadere vormgeving van deze verliesbuffer voorstellen. Dit zou bij een fonds met rechtspersoonlijkheid bijvoorbeeld kunnen via effectief aandelenkapitaal of via zeer sterk achtergestelde leningen of schuldinstrumenten;
- 2° de vereiste dat het ondernemingsfonds wordt beheerd met inachtneming van een gezonde risicospreiding; op dit punt zal met diverse criteria rekening kunnen worden gehouden, waaronder, bijvoorbeeld, maximale concentraties per kredietnemer, per regio of per economische sector en/of minimale vereisten qua spreiding tussen types kredietnemers of qua looptijden van financieringsovereenkomsten;
- 3° de vereiste dat de kredietnemers die de financieringsovereenkomsten die in het ondernemingsfonds worden geplaatst hebben afgesloten, geen concrete plannen tot delocalisatie van hun onderneming hebben aangekondigd, welke gepaard zouden gaan met aanzienlijke personeelssaneringen;

- 4° de vereiste dat de financieringsovereenkomsten die in het ondernemingsfonds terecht komen werden of worden toegekend onder dezelfde voorwaarden als deze welke de oprichters van het fonds doorgaans toepassen;
- 5° de vereiste dat de door het fonds overgenomen financieringsovereenkomsten in beginsel dateren van na de inwerkingtreding van het nieuwe hoofdstuk III/2 en van na de start van het ondernemingsfonds. Uitzonderlijk zal toestemming kunnen worden verleend om alsnog financieringsovereenkomsten op te nemen die dateren van voor de inwerkingtreding van de nieuwe regeling of de start van het ondernemingsfonds. Met name wordt gedacht aan financieringsovereenkomsten die vanaf 2013 zullen worden aangegegaan vooruitlopend op de toekomstige inwerkingtreding van voorliggende regeling.

Voorts wordt voorzien dat, via voorwaarden opgenomen in een waarborgovereenkomst, Gigarant rekening zal kunnen houden met de specifieke kenmerken en omstandigheden van iedere specifieke waarborgaanvraag. Naast de decretaal verplicht gestelde voorwaarden en modaliteiten, kan de Waarborgvennootschap Gigarant derhalve geval per geval in een waarborgovereenkomst dossierspecifieke voorwaarden en nadere procedurevoorschriften verbonden aan de waarborg vastleggen.

De voorwaarden opgenomen in de tweede paragraaf van artikel 22/6 garanderen dat het ondernemingsfonds een voldoende goede kredietbeoordeling kan bekomen, die toelaat langetermijnfinanciering op te halen bij institutionele beleggers. Belangrijk in dat kader is de vereiste dat het ondernemingsfonds over een voldoende grote eerste verliesbuffer dient te beschikken en beheerd wordt met inachtneming van een gezonde risicospreiding. Daarnaast bieden deze voorwaarden, middels de verbintenis van de initiatief-nemende instellingen om te voorzien in een eerste verliesbuffer, ook voldoende garanties dat de initiatief-nemende instellingen die dergelijk ondernemingsfonds oprichten het nodige risico blijven dragen en het ondernemingsfonds dus niet zomaar kunnen misbruiken. De gestelde voorwaarden dienen bovendien te verzekeren dat de waarborgen enkel worden toegekend voor het ophalen van middelen die later gebruikt worden om de Vlaamse economie te ondersteunen en dit door middel van de toekenning van bijkomende financieringsovereenkomsten die tegen normale voorwaarden worden toegekend. In de laatste plaats sluiten deze voorwaarden ook uit dat de kredietverlening door het ondernemingsfonds aan de kredietnemers als staatssteun zou worden beschouwd, nu de financieringsovereenkomsten die worden opgenomen in het ondernemingsfonds tegen gangbare voorwaarden dienen te zijn aangegaan.

In het nieuwe artikel 22/6, §3, wordt een lijst van cumulatieve voorwaarden opgesomd welke eveneens moeten vervuld zijn op het ogenblik van de waarborgverlening. Deze voorwaarden hebben betrekking op:

- 1° de geldigheidsduur van de waarborg;
- 2° het percentage van de gewaarborgde schuld- of kapitaalinstrumenten dat kan gedekt worden door de waarborg;
- 3° de premiebetaling;
- 4° de indiening van een businessplan;
- 5° de overdraagbaarheid van de waarborg.

Het decreet machtigt in dat kader de Vlaamse Regering om de maximale geldigheidsduur en maximale percentage dat gedekt kan worden, te bepalen. Daarnaast wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om bijkomende voorwaarden en nadere procedurevoorschriften op te leggen die algemeen gelden voor alle waarborgen voor ondernemingsfondsen.

Met de voorwaarden in deze derde paragraaf wordt onder meer beoogd te verzekeren dat de toekenning van de waarborg niet als illegale staatssteunmaatregel zal worden beschouwd. Zo dient onder meer een marktconforme, of door de Europese Commissie toe-

gelaten, waarborgpremie te worden betaald. Door de Vlaamse Regering te machtigen om voorwaarden vast te stellen inzake de geldigheidsduur en dekkingsgraad van de waarborg, wordt de concrete blootstelling van de Waarborgvennootschap Gigarant ook meetbaar en controleerbaar gemaakt. Door te vereisen dat een businessplan wordt opgemaakt en ingediend, wordt aan de Waarborgvennootschap Gigarant verder de mogelijkheid geboden om dossier per dossier de deugdelijkheid van de waarborgaanvraag na te gaan. Ten slotte wordt de vrije overdraagbaarheid van de waarborg samen met het gewaarborgde financiële instrument of met de gewaarborgde schuld vooropgesteld. Dit is noodzakelijk om de verhandelbaarheid van de gewaarborgde financiële instrumenten en schulden niet in het gedrang te brengen.

- Er wordt een nieuw artikel 22/7 ingevoegd, waarin de voorwaarden worden bepaald waaraan de waarborgen voor infrastructuurfondsen moeten voldoen

Deze voorwaarden zijn inhoudelijk identiek aan deze die opgenomen zijn in het in te voegen artikel 22/6 en voor verdere toelichting wordt dan ook verwezen naar de toelichting bij het artikel 22/6.

- Er wordt een nieuw artikel 22/8 ingevoegd, waarin de voorwaarden worden bepaald waaraan de waarborgen voor kwaliteitsvolle kredietportefeuilles moeten voldoen

In het nieuwe artikel 22/8, §1, wordt bepaald ten gunste van wie de waarborgen zoals in dit artikel bepaald, kunnen worden toegekend.

In het nieuwe artikel 22/8, §2, wordt bepaald welke voorwaarden cumulatief dienen voldaan te zijn op het ogenblik van de toekenning en verlenging van de waarborg.

Deze voorwaarden hebben betrekking op:

- 1° het bieden van een reële tewerkstelling in het Vlaamse Gewest;
- 2° de voorwaarden waaraan de financieringsovereenkomsten in de kwalitatieve kredietportefeuille moeten voldoen;
- 3° de initiële en maximale duurtijd van de waarborg;
- 4° het maximaal percentage van de gewaarborgde kwalitatieve kredietportefeuille die gedekt kan worden door de waarborg;
- 5° de premiebetaling;
- 6° het engagement tot het beschikbaar stellen van additionele financieringsovereenkomsten.

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om bijkomende voorwaarden en procedurevoorschriften op te leggen die voor alle waarborgen voor kwalitatieve kredietportefeuilles gelden. Deze paragraaf verduidelijkt daarnaast dat de Waarborgvennootschap Gigarant, dossier per dossier, ook bepaalde voorwaarden en procedurevoorschriften in een af te sluiten waarborgovereenkomst kan bepalen.

De in deze paragraaf vervatte voorwaarden dienen in de eerste plaats te verzekeren dat de kredietnemers van wie de financieringsovereenkomsten deel uitmaken van de gewaarborgde kwalitatieve kredietportefeuille een daadwerkelijke bijdrage leveren aan de Vlaamse economie. Op deze manier wordt het Vlaamse economische weefsel door de toegekende waarborgen mee ondersteund.

In de tweede plaats verzekeren de voorwaarden in deze paragraaf dat enkel kwalitatieve financieringen worden gewaarborgd en dat de financiële instellingen steeds een deel van het risico verbonden aan de gewaarborgde kredietportefeuille zullen moeten dragen. Zo kunnen de financiële instellingen enkel financieringsovereenkomsten opnemen in de ge-

waarborgde kredietportefeuille die een bepaalde minimale kredietbeoordeling hebben verkregen. Bovendien dienen financieringsovereenkomsten die dreigen deze minimale kredietbeoordeling te verliezen uit de gewaarborgde kredietportefeuille te worden gehaald. Tot slot zal nooit meer dan 80% van de totale waarde van de gewaarborgde kredietportefeuille door de Waarborgvennootschap Gigarant gedekt worden.

In de derde plaats wordt bepaald dat de financiële instellingen een waarborgpremie dienen te betalen voor het verkrijgen van de waarborg. Deze premie zal bepaald worden door de Waarborgvennootschap Gigarant rekening houdende met de aard, de gewichtigheid en de geldingsduur van de door waarborg gedekte risico's en de kenmerken van de onderliggende financieringsovereenkomsten. Deze premie zal in elk geval marktconform zijn of toegelaten moeten worden door de Europese Commissie. Op deze wijze wordt verzekerd dat de toekenning van de waarborg niet als illegale staatssteun wordt beschouwd.

In de vierde plaats wordt bepaald dat de initiële geldigheidsduur van de waarborg maximaal 1 jaar kan bedragen. De duur van deze waarborg kan, mits instemming van beide partijen, verlengd worden maar kan in geen geval 3 jaar overtreffen. Op deze manier kan de Waarborgvennootschap Gigarant op geregelde tijdstippen nagaan of de waarborgverlening de gewenste resultaten inzake toekenning van additionele financieringsovereenkomsten wel bereikt.

In de vijfde plaats wordt via de verbintenis vanwege de begunstigde financiële instelling om bijkomende financieringsovereenkomsten toe te kennen ten belope van het eigen vermogen dat wordt vrijgemaakt door de toekenning van de waarborg, verzekerd dat er via dit instrument effectief een stimulerend effect zal uitgaan naar de Vlaamse economie.

De laatste twee voorwaarden laten dus toe om periodiek de efficiëntie en doelmatigheid van de genomen maatregelen te meten.

Artikel 8

In artikel 3, §2, 2°, van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de Winwinlening worden de woorden “de voornaamste exploitatiezetel” vervangen door “een exploitatiezetel”. Deze wijziging is noodzakelijk om het decreet in overeenstemming te brengen met artikel 49, VWEU, en artikel 31, EER-Overeenkomst. De Europese Commissie is immers van oordeel dat de beperking van het toepassingsgebied van de Winwinlening tot kredietnemers die hun voornaamste exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest hebben in strijd zijn met artikel 49, VWEU, en artikel 31, EER-Overeenkomst.

Artikel 9

In artikel 5, §1, tweede lid, 5° en 6°, van het decreet van 19 mei 2006 wordt het woord “voornaamste” geschrapt. Deze wijziging is noodzakelijk om artikel 5 in overeenstemming te brengen met het gewijzigde artikel 3, §2, 2°, van hetzelfde decreet.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid

Kris PEETERS

VOORONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 6 FEBRUARI 2004 BETREFFENDE EEN WAARBORGREGELING VOOR KLEINE, MIDDELGROTE EN GROTE ONDERNEMINGEN EN TOT WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 19 MEI 2006 BETREFFENDE DE WINWINLENING

HOOFDSTUK I: ALGEMENE BEPALING

Artikel 1.

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II: WIJZIGINGEN VAN HET DECREET VAN 6 FEBRUARI 2004 BETREFFENDE EEN WAARBORGREGELING VOOR KLEINE, MIDDELGROTE EN GROTE ONDERNEMINGEN

Artikel 2.

In artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote onderneming worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° worden de woorden “van het Vlaamse Gewest” opgeheven;

2° punt 4° wordt vervangen door wat volgt:

“4° kredietnemer: een kleine, middelgrote of grote onderneming die financiering bekommt krachtens een financieringsovereenkomst;”;

3° punt 5° wordt vervangen door wat volgt :

“5° financieringsovereenkomst: een overeenkomst tussen, enerzijds, een kredietnemer en, anderzijds, een kredietgever strekkende tot financiering, in om het even welke vorm, van investeringen of activiteiten van een kleine, middelgrote of grote onderneming;”;

4° een punt 5°/1 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

“5°/1 kredietgever: een financiële instelling, kredietverlenende vennootschap voor de sociale economie of financieringsfonds die één of meer financieringsovereenkomsten toekent aan kredietnemers;”;

5° een punt 5°/2 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

“5°/2 financieringsfonds : een entiteit die financiële middelen ophaalt om die overeenkomstig een bepaald beleid te investeren in financieringsovereenkomsten volgens het beginsel van risicospreiding;”;

6° een punt 5°/3 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

“5°/3 factoringmaatschappij: een onderneming die geen kredietinstelling is en waarvan de hoofdbedrijvigheid bestaat in factoring als vermeld in artikel 3, § 2, 2) van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen;”;

7° een punt 5°/4 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

“5°/4 financiële instelling: een kredietinstelling, leasingmaatschappij of factoringmaatschappij;”;

8° punt 14°/1 wordt vervangen door wat volgt:

“14°/1 onderneming in moeilijkheden: een onderneming die voldoet aan de voorwaarden opgesomd in punt 2.1 van de communautaire richtsnoeren inzake reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie op 1 oktober 2004 in C 244/2, met inbegrip van alle latere wijzigingen daarvan en elke latere akte die de richtsnoeren vervangt;”;

9° er wordt een nieuw punt 19° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“19° eerste verliesbuffer: dat deel van de middelen die aan het financieringsfonds ter beschikking worden gesteld, via financieringen, schuldinstrumenten of kapitaalinstrumenten, waarvan de hoofdsom, behoudens in de door de Waarborgvennootschap goedgekeurde uitzonderingsgevallen, slechts zal worden terugbetaald nadat alle andere schulden en verbintenissen, met inbegrip van alle werkingskosten, definitief en volledig zijn voldaan of hiervoor de nodige reserves werden aangelegd;”;

10° er wordt een nieuw punt 20° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“20° infrastructuurfonds: een financieringsfonds dat beheerd wordt door een professionele partij die ervaring heeft met het verstrekken en beheren van financieringsovereenkomsten en dat zijn middelen prioritair zal aanwenden voor het aangaan van of voor het overnemen van rechten uit financieringsovereenkomsten met een looptijd tot vijftientig jaar ter financiering van infrastructuurinvesteringen in door de Vlaamse Regering bepaalde domeinen;”;

11° er wordt een nieuw punt 21° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“21° kwalitatieve kredietportefeuille: een door een financiële instelling op haar balans aangehouden selectie van financieringsovereenkomsten die beantwoorden aan een door de Waarborgvennootschap bepaalde minimale kredietbeoordeling en die zijn aangegaan met kredietnemers die beschikken over een exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest;”;

12° er wordt een nieuw punt 22° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“22° kredietbeoordeling: een door een externe kredietbeoordelingsinstelling of een intern door de financiële instelling of beheerder van een financieringsfonds gegeven beoordeling van de kredietwaardigheid van een bepaalde partij, schuld of financieel instrument;”;

13° er wordt een nieuw punt 23° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“23° ondernemingsfonds: een financieringsfonds dat beheerd wordt door een professionele partij die ervaring heeft met het verstrekken en beheren van financieringsovereenkomsten en dat zijn middelen prioritair zal aanwenden voor het aangaan van of voor het overnemen van rechten uit al dan niet deels achtergestelde financieringsovereenkomsten met een looptijd van vijf tot vijftien jaar met kredietnemers die beschikken over een exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest;”

14° er wordt een nieuw punt 24° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“24° initiatief-nemende instelling: de professionele partij die ervaring heeft met het verstrekken en beheren van financieringsovereenkomsten en die het initiatief neemt voor de oprichting van een ondernemingsfonds of infrastructuurfonds.”.

Artikel 3.

In artikel 22/1, §1, van hetzelfde decreet worden de woorden “van haar waarborgen” vervangen door de woorden “van haar in dit hoofdstuk bedoelde waarborgen”.

Artikel 4.

In artikel 22/2 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “dat al de waarborgen” worden vervangen door de woorden “dat al de in dit hoofdstuk bedoelde waarborgen”;

2° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

“1° de waarborgen worden toegekend aan kredietgevers voor financieringsovereenkomsten van kredietnemers en dit in het kader van de ondersteuning van de economie in het Vlaamse Gewest;”;

3° punt 4° wordt vervangen door wat volgt:

“4° de waarborgen worden toegekend voor financieringsovereenkomsten;”;

4° in punt 5° worden de woorden “een door de Waarborgvennootschap bepaalde marktconforme waarborgpremie die in voorkomend geval overeenstemt met een safe harbour-premie” vervangen door “een marktconforme waarborgpremie die in voorkomend geval kan overeenstemmen met een safe harbour-premie”;

5° in punt 6° worden de woorden “andere genoten steunmaatregelen” opgeheven;

6° punt 9° wordt vervangen door wat volgt:

“9° de waarborgen worden toegekend onder voorwaarde:

- a) dat ze slechts kunnen worden afgeroepen vergezeld van een waardeschatting van de zakelijke en persoonlijke zekerheden door de kredietgever en;
- b) dat de afgeroepen waarborg slechts voorlopig uitbetaald wordt ten belope van het bedrag van de toegekende waarborg, verminderd met het bedrag van deze waardeschatting en;
- c) dat de definitieve afrekening inzake de waarborg plaats heeft na de uitwinning van de zakelijke en persoonlijke zekerheden door de kredietgever of nadat een definitieve regeling met de Waarborgvennootschap werd overeengekomen over het al dan niet uitwinnen van de zakelijke en persoonlijke zekerheden;”;

7° er wordt een nieuw punt 11° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“11° de waarborgen voldoen aan de andere voorwaarden en nadere procedurevoorschriften die de Waarborgvennootschap dossier per dossier kan bepalen.”.

Artikel 5.

In artikel 22/3 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “toepassing op waarborgen” vervangen door de zinsnede “toepassing op de in artikel 22/2 bedoelde waarborgen”.

Artikel 6.

In artikel 22/4, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “dat de waarborgen toegekend door de Waarborgvennootschap” vervangen door de zinsnede “dat de waarborgen van de Waarborgvennootschap bedoeld in dit hoofdstuk, andere dan de waarborgen bedoeld in artikel 22/3,”.

Artikel 7.

In hetzelfde decreet wordt na het hoofdstuk III/1 een nieuw hoofdstuk III/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK III/2 WAARBORG VOOR FINANCIERINGSFONDSEN EN KREDIETPORTEFEUILLES

AFDELING 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 22/5

§1. In de mate de Waarborgvennootschap bij het toekennen van haar in dit hoofdstuk bedoelde waarborgen de voorwaarden bepaald in §2 en in de artikelen 22/6 tot en met 22/8 naleeft, zal de Vlaamse Regering via maatregelen die zij ten aanzien van het kapitaal van de Waarborgvennootschap lastens de begroting van de Vlaamse Gemeenschap neemt, te allen tijde de continuïteit van de Waarborgvennootschap en het minimum netto-actief zoals bedoeld in artikel 634 van het Wetboek van Vennootschappen verzekeren.

§2. Het bepaalde in §1, geldt slechts op voorwaarde dat bij de toekenning van de in dit hoofdstuk bedoelde waarborgen aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

1° de toekenning van een waarborg heeft niet tot gevolg dat het maximale totale bedrag dat de Waarborgvennootschap met haar in hoofdstuk III/1 en III/2 bedoelde waarborgen dekt, meer dan 1500 miljoen euro bedraagt;

2° voor waarborgen boven een door de Vlaamse Regering bepaald bedrag of percentage, die desgevallend kunnen verschillen per type, is de voorafgaande goedkeuring van de Vlaamse Regering verkregen;

3° het totaal bedrag aan waarborgen dat, in voorkomend geval, door de Vlaamse Regering per type waarborg bepaald is, wordt niet overschreden.

§3. Jegens derden, met inbegrip van de persoon ten gunste van wie de waarborg wordt toegekend en diens rechtsopvolgers ten bijzondere of ten algemene titel, geldt de beslissing van de Waarborgvennootschap tot toekenning van de waarborg als een onweerlegbaar vermoeden dat aan alle voorwaarden bedoeld in §2 en, naar gelang het geval, in de artikelen 22/6 en 22/7 werd voldaan en zal blijven voldaan zijn. Het voorgaande belet niet dat de Waarborgvennootschap, overeenkomstig de regeling uitgewerkt in de waarborgovereenkomst, zich desgevallend tegen de initiatief-nemende instellingen kan keren indien deze de voorwaarden bedoeld in de artikelen 22/6 of 22/7 niet of niet langer naleven.

AFDELING 2 WAARBORG VOOR ONDERNEMINGSFONDSEN

Artikel 22/6

§ 1. Deze afdeling is van toepassing op waarborgen die worden toegekend tot zekerheid van schuldinstrumenten, kapitaalinstrumenten of schulden van een ondernemingsfonds en ten gunste van de houders van die instrumenten en de schuldeisers van die schulden.

§2. Op het ogenblik van de in §1 bedoelde waarborgverlening moet een onherroepelijke verbintenis ten aanzien van de Waarborgvennootschap voorliggen en dit, naar keuze van de Waarborgvennootschap, vanwege de beheerder van het betrokken ondernemingsfonds of van één of elk van de initiatief-nemende instellingen en die naar voldoening van de Waarborgvennootschap voldoet aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

1° het betrokken ondernemingsfonds beschikt over een eerste verliesbuffer die door één of meerdere van de initiatief-nemende instellingen ter beschikking is gesteld;

2° het betrokken ondernemingsfonds wordt beheerd met inachtneming van een gezonde risicospreiding;

3° de kredietnemers onder de door het ondernemingsfonds overgenomen of aangepane financieringsovereenkomsten hebben op het ogenblik van de toekenning van de waarborg geen concrete plannen aangekondigd tot delokalisatie, die gepaard zouden gaan met aanzienlijke personeelssaneringen in het Vlaamse Gewest;

4° de financieringsovereenkomsten die door het ondernemingsfonds worden overgenomen of aangegaan, zijn aanvankelijk aangegaan door één of meerdere van de initiatief-nemende instellingen of zullen door het ondernemingsfonds worden aangegaan met kredietnemers die werden aangebracht met tussenkomst van één of meer van de initiatief-nemende instellingen, onder dezelfde voorwaarden inzake onder meer verschaffing van persoonlijke en zakelijke zekerheden en rentebetaling, als de voorwaarden die de initiatief-nemende instellingen zelf in hun normale bedrijfsvoering toepassen voor financieringsovereenkomsten van hetzelfde type en voor vergelijkbare kredietdossiers zonder overheidswaarborg;

5° de beheerder van het betrokken ondernemingsfonds zal, behoudens voorafgaande goedkeuring door de Waarborgvennootschap, slechts financieringsovereenkomsten overnemen die zijn aangegaan na de inwerkingtreding van Hoofdstuk III/2 van dit Decreet en na de start van het ondernemingsfonds;

6° de andere voorwaarden en nadere procedurevoorschriften die de Waarborgvennootschap dossier per dossier kan bepalen.

§3. Op het ogenblik van de in §1 bedoelde waarborgverlening moeten, naast de voorwaarde neergelegd in §2, ook de volgende cumulatieve voorwaarden vervuld zijn:

1° de waarborg heeft een geldigheidsduur die een door de Vlaamse Regering bepaald maximum niet overschrijdt;

2° de waarborg dekt een percentage van de gewaarborgde schuld- of kapitaalinstrumenten of schulden, dat nooit hoger mag zijn dan een door de Vlaamse Regering bepaald maximum percentage;

3° het betrokken ondernemingsfonds betaalt aan de Waarborgvennootschap een marktconforme of door de Europese Commissie toegelaten waarborgpremie, waarvan de omvang en de modaliteiten bepaald worden in de waarborgovereenkomst;

4° de beheerder van het betrokken ondernemingsfonds dient voorafgaand aan de toekenning van de waarborg een businessplan in waarin volgens de Waarborgvennootschap op afdoende wijze de deugdelijkheid en geschiktheid van het ondernemingsfonds wordt aangetoond, dit aan de hand van de criteria qua aanwending van de middelen, de risicospreiding van de portefeuille van financieringsovereenkomsten, de risico-opvolgingsprocedure, de historiek van de beheerder wat betreft kredietverlening en percentages van financieringsovereenkomsten waarvan de voorwaarden door de kredietnemers niet worden nageleefd, en eventuele andere elementen;

5° de waarborg moet vrij overdraagbaar zijn samen met de gewaarborgde schuld- of kapitaalinstrumenten of met de gewaarborgde schuld;

6° andere voorwaarden en nadere procedurevoorschriften die de Vlaamse Regering kan vaststellen.

AFDELING 3 WAARBORG VOOR INFRASTRUCTUURFONDSEN**Artikel 22/7**

§ 1. Deze afdeling is van toepassing op waarborgen die worden toegekend tot zekerheid van schuldinstrumenten, kapitaalinstrumenten of schulden van een infrastructuurfonds en ten gunste van de houders van die instrumenten en de schuldeisers van die schulden.

§2. Op het ogenblik van de in §1 bedoelde waarborgverlening moet een onherroepelijke verbintenis ten aanzien van de Waarborgvennootschap voorliggen en dit, naar keuze van de Waarborgvennootschap, vanwege de beheerder van het betrokken infrastructuurfonds of van één of elk van de initiatief-nemende instellingen en die naar voldoening van de Waarborgvennootschap voldoet aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

1° het betrokken infrastructuurfonds beschikt over een eerste verliesbuffer die door één of meerdere van de initiatief-nemende instellingen ter beschikking is gesteld;

2° het betrokken infrastructuurfonds wordt beheerd met inachtneming van een gezonde risicospreiding;

3° de kredietnemers onder de door het infrastructuurfonds overgenomen of aangegane financieringsovereenkomsten hebben op het ogenblik van de toekenning van de waarborg geen concrete plannen aangekondigd tot delokalisatie, die gepaard zouden gaan met aanzienlijke personeelssaneringen in het Vlaamse Gewest;

4° de financieringsovereenkomsten die door het infrastructuurfonds worden overgenomen of aangegaan zijn aanvankelijk aangegaan door één of meerdere van de initiatief-nemende instellingen of zullen door het infrastructuurfonds worden aangegaan met kredietnemers die werden aangebracht met tussenkomst van één of meer van de initiatief-nemende instellingen, onder dezelfde voorwaarden inzake onder meer verschaffing van persoonlijke en zakelijke zekerheden en rentebetaling, als de voorwaarden die de initiatief-nemende instellingen zelf in hun normale bedrijfsvoering toepassen voor financieringsovereenkomsten van hetzelfde type en voor vergelijkbare kredietdossiers zonder overheidswaarborg;

5° de beheerder van het betrokken infrastructuurfonds zal, behoudens voorafgaande goedkeuring door de Waarborgvennootschap, slechts financieringsovereenkomsten overnemen die zijn aangegaan na de inwerkingtreding van Hoofdstuk III/2 van dit Decreet en na de start van het infrastructuurfonds;

6° de andere voorwaarden en nadere procedurevoorschriften die de Waarborgvennootschap dossier per dossier kan bepalen.

§3. Op het ogenblik van de in §1 bedoelde waarborgverlening moeten, naast de voorwaarde neergelegd in §2, ook de volgende cumulatieve voorwaarden vervuld zijn:

1° de waarborg heeft een geldigheidsduur die een door de Vlaamse Regering bepaald maximum niet overschrijdt;

2° de waarborg dekt een percentage van de gewaarborgde schuld- of kapitaalinstrumenten of schulden, dat nooit hoger mag zijn dan een door de Vlaamse Regering bepaald maximum percentage;

3° het betrokken infrastructuurfonds betaalt aan de Waarborgvennootschap een marktconforme of door de Europese Commissie toegelaten waarborgpremie, waarvan de omvang en de modaliteiten bepaald worden in de waarborgovereenkomst;

4° de beheerder van het betrokken infrastructuurfonds dient voorafgaand aan de toekenning van de waarborg een businessplan in waarin volgens de Waarborgvennootschap op afdoende wijze de deugdelijkheid en geschiktheid van het infrastructuurfonds wordt aangetoond, dit aan de hand van de criteria qua aanwending van de middelen, de risicospreiding van de portefeuille van financieringsovereenkomsten, de risico-opvolgingsprocedure, de historiek van de beheerder wat betreft kredietverlening en percentages van financieringsovereenkomsten waarvan de voorwaarden door de kredietnemers niet worden nageleefd, en eventuele andere elementen;

5° de waarborg moet vrij overdraagbaar zijn samen met de gewaarborgde schuld- of kapitaalinstrumenten of met de gewaarborgde schuld;

6° andere voorwaarden en nadere procedurevoorschriften die de Vlaamse Regering kan vaststellen.

AFDELING 4 WAARBORG VOOR KWALITATIEVE KREDIETPORTEFEUILLES

Artikel 22/8

§ 1. Deze afdeling is van toepassing op waarborgen die worden toegekend ten gunste van financiële instellingen tot zekerheid van kwalitatieve kredietportefeuilles.

§2. Op het ogenblik van de in §1 bedoelde waarborgverlening en verlenging moet voldaan zijn aan de volgende cumulatieve voorwaarden

1° de kredietnemers van de financieringsovereenkomsten die zijn opgenomen in de kwalitatieve kredietportefeuille bieden een reële tewerkstelling in het Vlaamse Gewest;

2° de betrokken financiële instelling heeft een lijst overgemaakt aan de Waarborgvennootschap met de financieringsovereenkomsten opgenomen in de kwalitatieve kredietportefeuille die beantwoorden aan een door de Waarborgvennootschap bepaalde minimale kredietbeoordeling en heeft er zich ten aanzien van de Waarborgvennootschap toe verbonden om deze lijst periodiek op de momenten bepaald in de waarborgovereenkomst te actualiseren;

3° de financieringsovereenkomsten die de kwalitatieve kredietportefeuille uitmaken mogen op geen andere manier genieten van overheidswaarborgen uit hoofde van dit decreet;

4° de betrokken financiële instelling toont aan dat de kwalitatieve kredietportefeuille is samengesteld met inachtneming van een gezonde risicospreiding;

5° de betrokken financiële instelling verbindt er zich ten aanzien van de Waarborgvennootschap toe om de financieringsovereenkomsten die zijn opgenomen in de kwalitatieve kredietportefeuille en waarvan de kredietbeoordeling verlaagd wordt tot beneden de door de Waarborgvennootschap bepaalde minimale kredietbeoordeling op de momenten bepaald in de waarborgovereenkomst overeenkomstig artikel 22/8, §2, 2° te vervangen door andere financieringsovereenkomsten met de door de Waarborgvennootschap bepaalde minimale kredietbeoordeling;

6° de waarborgen hebben een geldigheidsduur van maximaal 1 jaar met de mogelijkheid om deze telkens op de jaarlijkse vervaldag mits instemming van beide partijen te verlengen met eenzelfde termijn en dit tot een maximale duur van 3 jaar;

7° de waarborgen dekken de kwalitatieve kredietportefeuille ten belope van een welbepaald bedrag, te bepalen als een percentage van de kwalitatieve kredietportefeuille te bepalen door de Waarborgvennootschap bij de toekenning van de waarborg, dat in elk geval 80% van de waarde van de gewaarborgde kwalitatieve kredietportefeuille niet mag overschrijden;

8° de betrokken financiële instelling betaalt aan de Waarborgvennootschap een marktconforme of door de Europese Commissie toegelaten waarborgpremie, waarvan de omvang en de modaliteiten bepaald worden in de waarborgovereenkomst;

9° de betrokken financiële instelling verbindt er zich ten aanzien van de Waarborgvennootschap toe om het bedrag aan eigen vermogen dat door de verlening van de waarborg vrijgemaakt wordt opnieuw als eigen vermogen aan te wenden voor nieuwe financieringsovereenkomsten aan ondernemingen en entiteiten die de economie in het Vlaamse Gewest ondersteunen;

10° de waarborgen voldoen aan andere voorwaarden en de nadere procedurevoorschriften die de Vlaamse Regering kan vaststellen;

11° de waarborgen voldoen aan de nadere voorwaarden en procedurevoorschriften die de Waarborgvennootschap dossier per dossier kan bepalen.”

HOOFDSTUK III: WIJZIGINGEN VAN HET DECREET VAN 19 MEI 2006 BETREFFENDE DE WINWINLENING

Artikel 8.

In artikel 3, § 2, 2°, van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de Winwinlening worden de woorden “de voornaamste exploitatiezetel” vervangen door de woorden “een exploitatiezetel”.

Artikel 9.

In artikel 5, § 1, tweede lid, 5° en 6°, van hetzelfde decreet wordt het woord “voornaamste” opgeheven.

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Van: Pieter Kerremans [mailto:pkerremans@serv.be]

Verzonden: dinsdag 2 april 2013 12:20

Aan: Peeters, Kris

CC: Suys, Raf; Tobback, Karel; Vrijens, Marion

Onderwerp: Adviesvraag bijsturing waarborgdecreet voor Gigarant en aanpassing bepaling decreet winwinlening

Mijnheer de minister-president,

U vroeg de SERV om advies over bovenvermelde aangelegenheden. U vindt hierbij het advies van de SERV.

Wat Gigarant betreft, worden met voorliggend ontwerp van decreet de benuttingsmogelijkheden van Gigarant verder uitgebreid om binnen het vigerend budgettair kader alternatieve financieringsvormen te faciliteren via dewelke lange termijn investeerders kunnen investeren in de Vlaamse economie. Hiermee wordt ingespeeld op de dalende beschikbaarheid van lange termijnkredieten voor ondernemingen en organisaties als gevolg van de liquiditeitsratio's onder Basel III, die er gekomen zijn onder invloed van de financiële crisis. Concreet worden er drie financieringstypes gelanceerd waarvoor Gigarant via waarborgverlening faciliterend kan optreden : ondernemingsfondsen, infrastructuurfondsen en kwalitatieve kredietportefeuilles.

De SERV onderschrijft het opzet van de uitbreiding van de bestaande Gigarant-regeling, zoals in het ontwerpdecreet voorzien. Door dit wetgevend initiatief van de Vlaamse regering kan Gigarant de oprichting van alternatieve financieringstypes faciliteren zodat zij een aantrekkelijke rating krijgen voor lange termijn investeerders. De opgehaalde middelen kunnen vervolgens aangewend worden voor het toekennen van lange termijnkredieten aan ondernemingen en lange termijnfinanciering van infrastructuurprojecten.

Niettemin wil de SERV de aandacht vestigen op volgende aspecten :

- De SERV vraagt aandacht voor systematische transparantie, duidelijkheid en monitoring van de waarborgsystemen met het oog op de budgettaire orthodoxie. Er moet over gewaakt worden dat de totale waarborgen geen nefaste invloed hebben op de schuldgraad van Vlaanderen.
- De SERV heeft reeds herhaaldelijk gepleit voor coherentie en stroomlijning van het steuninstrumentarium met het oog op de transitie van het Vlaams economisch weefsel. Efficiëntie en doelmatigheidsmetingen zijn hiertoe een middel. Ook bij Gigarant kunnen dergelijke evaluaties een positieve bijdrage leveren voor de efficiëntie en de doelmatigheid van de maatregel.
- De SERV vraagt of onderzocht wordt in welke mate de spaargelden van de particulieren kunnen gemobiliseerd worden ter financiering van investeringsprojecten. De SERV verwijst hiervoor onder meer naar zijn advies van 15 februari 2012 over de doorgroei van ondernemingen met behoud van hun beslissingscentrum in Vlaanderen. Hierin geeft de SERV aan in welke richting pistes voor financieringsbronnen kunnen onderzocht worden.
- Voor de ondernemingsfondsen rekent de SERV er op dat deze techniek slechts een minimaal effect zal hebben op de kostprijs van de lange termijnfinanciering voor KMO's. Het vergt aanbeveling dat het ondernemingsfonds hier informatie over verschaft bij de aanvraag tot erkenning.

- De SERV stelt vast dat de kwalitatieve kredietportefeuilles gewaarborgd worden op 'non disclosed' basis, d.w.z. zonder dat de Waarborgvennootschap een zicht heeft op de samenstelling van de portefeuilles. De SERV dringt aan op een transparante en duidelijke regeling inzake de gehanteerde ratings en de samenstelling van de kredietportefeuilles.
- De SERV vraagt dat onderzocht wordt of en zo ja in welke mate en onder welke voorwaarden de risico's verbonden aan de door PMV beheerde waarborgportefeuille via de techniek van herverzekering kunnen gespreid worden. Het kostenaspect in hoofde van zowel de overheid als de ondernemingen vormt een belangrijk aandachtspunt in dat onderzoek.

Los van het voorliggend initiatief merkt de SERV op dat er in het bankenplan nog andere instrumenten en maatregelen aan bod komen die bedoeld zijn om de financieringsmoeilijkheden van de ondernemingen en de burgers te verlichten. De SERV vraagt dat ook aan deze onderdelen van het bankenplan uitvoering zal gegeven worden. Maar ook buiten het bankenplan dienen zich opportuniteiten aan waarop met verhoogde aandacht kan ingespeeld worden. De SERV alludeert hierbij onder meer op de mogelijkheid van kapitaalparticipaties en het ter beschikking stellen van risicokapitaal (ondernemingen) en de verzekering gewaarborgd wonen (burgers).

Wat de aanpassing van de bepalingen in het decreet over de winwinlening betreft, heeft de SERV geen opmerkingen. Met het oog op efficiëntie- en doelmatigheidsevaluaties vergt ook dit steuninstrument transparantie en monitoring.

Ik hoop u hiermee van dienst te zijn geweest.

Hoogachtend,

Pieter Kerremans
Administrateur-Generaal

Ann Vermorgen
Voorzitter

Pieter Kerremans

Wetstraat 34-36 - 1040 Brussel

pkerrmans@serv.be - www.serv.be

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 53.170/1
van 8 mei 2013

over

een ontwerp van decreet ‘tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen en tot wijziging van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de winwinlening’

Op 4 april 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van decreet ‘tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen en tot wijziging van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de winwinlening’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 2 mei 2013. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Marc RIGAUX, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Paul DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 8 mei 2013.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt tot het wijzigen van, enerzijds, het decreet van 6 februari 2004 ‘betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen’ en, anderzijds, het decreet van 19 mei 2006 ‘betreffende de Winwinlening’.

3.1. De wijzigingen die het ontwerp beoogt aan te brengen in het decreet van 6 februari 2004 zijn van tweeërlei aard.

3.1.1. In de eerste plaats zijn er een aantal punctuele wijzigingen ter bevordering van de interne coherentie van het decreet en worden bestaande definities verfijnd of nieuwe definities toegevoegd, rekening houdend met het ontworpen hoofdstuk III/2, dat door artikel 7 van het ontwerp in het decreet van 6 februari 2004 wordt ingevoegd (artikelen 2 tot 6 van het ontwerp).

3.1.2. Voorts wordt, door het invoegen in het decreet van 6 februari 2004 van het voornoemde hoofdstuk III/2, bestaande uit de ontworpen artikelen 22/5 tot 22/8, de waarborgregeling uitgebreid tot bepaalde, nieuwe schuld- en kapitaalinstrumenten.

Deze uitbreiding heeft tot gevolg dat de finaliteit die ten grondslag ligt aan de waarborgregeling van het decreet van 6 februari 2004 fundamenteel wordt gewijzigd. Was de doelstelling van die regeling tot op heden uitsluitend gericht op de financiering van individuele ondernemingen doordat deze daarvoor een waarborg door de Vlaamse overheid konden krijgen bij hun financiële instelling, dan is dat niet meer de eigenlijke of uitsluitende doelstelling van de waarborgregelingen die met het ontworpen hoofdstuk III/2 in het decreet van 6 februari 2004 worden ingeschreven. Deze laatste regelingen strekken er immers toe om de kapitaalpositie van de financiële instellingen te versterken door het risico dat zij met de toegekende financieringen lopen, vooral op lange termijn, te verminderen. Daardoor zouden de financiële instellingen er gemakkelijker moeten toe worden gebracht om tot nieuwe financieringen over te gaan.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” verstaan de overeenstemming met de hogere rechtsnormen.

3.2. De wijzigingen die worden aangebracht in het decreet van 19 mei 2006 strekken ertoe te remediëren aan de opmerkingen die door de Europese Commissie werden gemaakt in een met redenen omkleed advies van 21 februari 2013 en die onder meer betrekking hadden op artikel 3, § 2, 2°, van het decreet, dat luidt:

“Op de datum waarop de Winwinlening gesloten wordt, moet de kredietnemer voldoen aan de volgende voorwaarden:

1° [...];

2° de voornaamste exploitatiezetel van de kredietnemer ligt in het Vlaamse Gewest;

3° [...].”

De Europese Commissie neemt in dat verband het volgende standpunt in:

“Zoals zij in haar aanmaningsbrief schreef, is de Commissie van mening dat de uitsluiting van ondernemingen die hun zetel in een andere EU-lidstaat of een ander EER-land hebben gevestigd maar over een neveninrichting in het Vlaamse Gewest beschikken, strijdig is met artikel 49 VWEU en artikel 31 EER. Als de financiering is bestemd voor de inrichting in het Vlaamse Gewest, dan zou een beroep moeten kunnen worden gedaan op de voordelen van de regeling, ongeacht of het om een hoofd- of neveninrichting gaat. Deze restrictieve toepassing van de vestigingscriteria voor bedrijven staat gelijk met een beperking van de vrijheid van vestiging die is neergelegd in artikel 49 VWEU en artikel 31 EER.”

VORMVEREISTEN

4. Rekening houdend met de *sub* 3.1.2 vermelde wijziging van de waarborgregeling rijst de vraag in hoeverre de ontworpen regeling nog beantwoordt aan de voorwaarden gesteld in de Mededeling van de Commissie ‘betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun in de vorm van garanties’². Onder 2.3.1 van deze mededeling wordt immers het volgende vermeld:

“Hoewel de kredietnemer gewoonlijk de begunstigde van de steun is, valt niet uit te sluiten dat de steun in bepaalde omstandigheden ook rechtstreeks de kredietgever ten goede komt. Met name wanneer een staatsgarantie bijvoorbeeld achteraf ter dekking van een reeds aangegane lening of andere financiële verplichting wordt verstrekt zonder dat de voorwaarden van die lening of financiële verplichting worden aangepast, of wanneer een gegarandeerde lening wordt gebruikt om aan dezelfde kredietinstelling een andere, niet-gegarandeerde lening terug te betalen, kan er ook sprake zijn van steun aan de kredietgever, in zoverre de lening meer zekerheid verkrijgt. Aangetekend zij dat, wanneer de garantie steun ten behoeve van de kredietgever bevat, dergelijke steun in beginsel exploitatiesteun kan vormen.”

Aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, is meegedeeld dat met de Europese Commissie overleg wordt gepleegd over de nadere uitwerking van bepaalde aspecten van de ontworpen regeling, zoals onder meer die met betrekking tot het invoeren van een marktconforme premie. Indien als gevolg van dat overleg wijzigingen zouden worden aangebracht in de tekst van

² *PB*, 20 juni 2008, C 155, 10-22.

het ontwerp van decreet, zullen deze alsnog om advies aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, moeten worden voorgelegd.

ALGEMENE OPMERKING

5. Sub 3.2 werd erop gewezen dat de ontworpen wijziging van het decreet van 19 mei 2006 ertoe strekt te remediëren aan de opmerkingen die door de Europese Commissie werden gemaakt in het met redenen omkleed advies van 21 februari 2013. Wat dat betreft, moet worden vastgesteld dat de Europese Commissie in het voornoemde advies ook bezwaren heeft geopperd ten aanzien van de regeling die is opgenomen in de artikelen 8 en 9 van het decreet van 19 mei 2006, en dat die bepalingen niet worden gewijzigd met het ontworpen decreet.

Artikel 8, § 1, van het betrokken decreet doet ervan blijken dat de vermindering van de inkomstenbelasting in geval van Winwinlening uitsluitend geldt ten aanzien van natuurlijke personen die onderworpen zijn aan de personenbelasting in België en die in het Vlaamse Gewest wonen. Overeenkomstig artikel 8, § 6, van hetzelfde decreet, wordt de belastingvermindering niet toegekend voor de aanslagjaren waarin de belastingplichtige geen inwoner is van het Vlaamse Gewest. Gelijkaardige criteria gelden voor de eenmalige vermindering van de inkomstenbelasting, bedoeld in artikel 9 van het decreet, die wordt toegekend wanneer het verstrekte krediet niet kan worden terugbetaald.

Naar aanleiding van deze regeling wordt in het advies van de Europese Commissie van 21 februari 2013 het volgende gesteld:

“In punt 47 van zijn arrest in zaak C-279/93, Schumacker, verklaarde het Hof van Justitie voor recht dat:

‘[...] artikel 48 van het Verdrag³ aldus moet worden uitgelegd, dat het zich verzet tegen de toepassing van de regeling van een lidstaat waardoor een werknemer die onderdaan van een andere lidstaat is, waarin hij ook woont, en die in eerstgenoemde staat arbeid in loondienst verricht, zwaarder wordt belast dan een werknemer die in de eerste staat woont en aldaar dezelfde werkzaamheid verricht, wanneer, zoals in casu in het hoofdgeding, de onderdaan van de tweede staat zijn inkomen geheel of vrijwel uitsluitend verwerft door de in de eerste staat verrichte arbeid en in de tweede staat onvoldoende inkomsten geniet om aldaar aan een belastingheffing te worden onderworpen, waarbij rekening kan worden gehouden met zijn persoonlijke en gezinssituatie.’

In tegenstelling tot een werknemer die in het Vlaamse Gewest woont, kan een werknemer die in een andere EU-lidstaat of een ander EER-land woont maar zijn inkomen geheel of vrijwel uitsluitend door in België verrichte arbeid verwerft en die in zijn woonstaat onvoldoende inkomsten geniet om aldaar aan een belastingheffing te worden onderworpen waarbij rekening kan worden gehouden met zijn persoonlijke en gezinssituatie (hierna “een Schumacker-werknemer” genoemd), geen beroep doen op het belastingvoordeel waarin de regeling van de winwinlening voorziet. Uit het Schumacker-arrest volgt dat dit gelijk staat met een beperking van het vrije verkeer van werknemers dat is neergelegd in artikel 45 VWEU, aangezien deze personen recht hebben op dezelfde persoonlijke aftrekmogelijkheden voor de inkomstenbelasting als inwoners van België.”

³ Voetnoot 2 in het advies van 21 februari 2013: Thans artikel 45 VWEU.

Ondervraagd omtrent de reden waarom het ontworpen decreet niet tegemoetkomt aan het voornoemde bezwaar van de Europese Commissie, verwees de gemachtigde naar het antwoord van de Minister-president van de Vlaamse Regering tijdens de vergadering van de Commissie voor Economie, Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie van het Vlaams Parlement van 28 maart 2013.⁴

De Minister-president deelde mee wat volgt:

“Gezien de exclusieve bevoegdheid van de federale overheid voor de belasting der niet-inwoners (BNI), kan het Vlaamse Gewest het probleem van de uitsluiting van Schumacker-werknemers echter niet zelf oplossen. In het Vlinderakkoord werd op pagina 63 gesteld dat de federale overheid in de BNI een belastingstelsel zal toepassen dat rekening houdt met de gewestelijke belastingregels – opcentiemen, kortingen, belastingkredieten en -vermeerderingen – en zodoende de naleving van de EU-verdragsbepalingen met betrekking tot de vier fundamentele vrijheden garandeert. In principe is dit probleem dus met ingang van de zesde staatshervorming van de baan.

In afwachting van de hervorming van de Bijzondere Financieringswet werd bij de federale minister van Financiën aangedrongen om intussen alvast een wettelijke grondslag te creëren voor de toepassing van gewestelijke belastingverminderingen in de BNI. Dit punt stond geagendeerd op het Overlegcomité van 6 februari 2013, maar de Federale Regering wenst deze aanpassing te doen in het kader van de hervorming van de Financieringswet voor de zesde staatshervorming. De teksten hierover worden nu opgesteld. Men gaat ervan uit dat dit met enige spoed wordt behandeld.”

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

6. Men late de inleidende zin van artikel 2 van het ontwerp aanvangen als volgt: “In artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen, gewijzigd bij het decreet van 20 februari 2009, worden ...”.

Artikel 3

7. Men schrijve: “In artikel 22/1, § 1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009, worden ...”.

Artikel 4

8. Men redigere de inleidende zin van artikel 4 van het ontwerp als volgt: “In artikel 22/2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht.”.

⁴ *Hand. VI.Parl., 2012-2013, nr. C168-ECO23, 28 maart 2013, 7-8.*

9. De redactie van artikel 4, 4°, van het ontwerp dient beter te worden afgestemd op de bestaande tekst van artikel 22/2, 5°, van het decreet van 6 februari 2004. De te vervangen zinsnede, zoals weergegeven in artikel 4, 4°, komt immers niet in die bewoordingen voor in artikel 22/2, 5°, van het decreet.

10. De memorie van toelichting doet ervan blijken dat onder “andere voorwaarden”, in het ontworpen artikel 22/2, 11° (artikel 4, 7°, van het ontwerp), dient te worden begrepen “dossierspecifieke voorwaarden”. Ter wille van de duidelijkheid kan dit worden geëxpliciteerd in de ontworpen bepaling.

Dezelfde opmerking kan worden gemaakt bij de ontworpen artikelen 22/6, § 2, 6°, en 22/7, § 2, 6°, van het decreet van 6 februari 2004 (artikel 7 van het ontwerp).

Artikel 5

11. Men late artikel 5 van het ontwerp aanvangen met de woorden “In artikel 22/3, § 1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009, wordt ...”.

Artikel 6

12. Men schrijve: “In artikel 22/4, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2010, wordt ...”.

Artikel 7

Ontworpen artikel 22/5

13. De vraag rijst of in het ontworpen artikel 22/5, § 3, benevens naar de ontworpen artikelen 22/6 en 22/7, niet telkens ook moet worden verwezen naar de voorwaarden bedoeld in het ontworpen artikel 22/8.

Voorts wordt in dezelfde bepaling, maar ook in andere bepalingen, zoals in het ontworpen artikel 22/6, § 2, melding gemaakt van “initiatief-nemende instellingen”. Ter wille van de duidelijkheid kan worden overwogen om dat begrip nader te omschrijven en om daartoe artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004 aan te vullen.

Ontworpen artikel 22/6

14. Uit het ontworpen artikel 22/6, § 3, 6°, valt niet af te leiden welk soort “andere voorwaarden” door de Vlaamse Regering kunnen worden vastgesteld. In de memorie van toelichting wordt wat dat betreft enkel het volgende vermeld:

“Daarnaast wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om bijkomende voorwaarden en nadere procedurevoorschriften op te leggen die algemeen gelden voor alle waarborgen voor ondernemingsfondsen.”

De aan de Vlaamse Regering verleende bevoegdheid blijft derhalve algemeen en te weinig afgebakend om toelaatbaar te kunnen worden geacht. Teneinde dat te verhelpen zou de decreetgever moeten verduidelijken welk soort voorwaarden hij beoogt, zonder dat dit impliceert dat de betrokken voorwaarden in detail dienen te worden opgelijst in de tekst van het decreet.

Eenzelfde opmerking kan worden gemaakt bij de ontworpen artikelen 22/7, § 3, 6°, en 22/8, § 2, 10°, van het decreet van 6 februari 2004.

Ontworpen artikel 22/8

15. In het ontworpen artikel 22/8, § 2, 5°, vervange men de woorden “overeenkomstig artikel 22/8, § 2, 2°” door de woorden “overeenkomstig het bepaalde onder 2°”.

16. Zoals door de gemachtigde is bevestigd, dient naar analogie van de ontworpen artikelen 22/2, 11°, 22/6, § 2, 6°, en 22/7, § 2, 6°, van het decreet van 6 februari 2004, in het ontworpen artikel 22/8, § 2, 11°, van “andere” en niet van “nadere” voorwaarden melding te worden gemaakt. Daarenboven moet in de ontworpen bepaling worden geëxpliciteerd dat het om “dossierspecifieke voorwaarden” gaat (zie opmerking sub 10).

Artikel 9

17. Men late artikel 9 van het ontwerp aanvangen als volgt: “In artikel 5, § 1, tweede lid, 5° en 6°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt ...”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen

Art 2. In artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen, gewijzigd bij het decreet van 20 februari 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in punt 1° worden de woorden “van het Vlaamse Gewest” opgeheven;
- 2° punt 4° wordt vervangen door wat volgt:
 - “4° kredietnemer: een kleine, middelgrote of grote onderneming die financiering bekomt krachtens een financieringsovereenkomst;”;
- 3° punt 5° wordt vervangen door wat volgt:
 - “5° financieringsovereenkomst: een overeenkomst tussen, enerzijds, een kredietnemer en, anderzijds, een kredietgever strekkende tot financiering, in om het even welke vorm, van investeringen of activiteiten van een kleine, middelgrote of grote onderneming;”;
- 4° een punt 5°/1 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:
 - “5°/1 kredietgever: een financiële instelling, kredietverlenende vennootschap voor de sociale economie of financieringsfonds die één of meer financieringsovereenkomsten toekent aan kredietnemers;”;
- 5° een punt 5°/2 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:
 - “5°/2 financieringsfonds: een entiteit die financiële middelen ophaalt om die overeenkomstig een bepaald beleid te investeren in financieringsovereenkomsten volgens het beginsel van risicospreiding;”;
- 6° een punt 5°/3 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:
 - “5°/3 factoringmaatschappij: een onderneming die geen kredietinstelling is en waarvan de hoofdbedrijvigheid bestaat in factoring als vermeld in artikel 3, §2, 2), van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen;”;
- 7° een punt 5°/4 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:
 - “5°/4 financiële instelling: een kredietinstelling, leasingmaatschappij of factoringmaatschappij;”;
- 8° punt 14°/1 wordt vervangen door wat volgt:
 - “14°/1 onderneming in moeilijkheden: een onderneming die voldoet aan de voorwaarden opgesomd in punt 2.1 van de communautaire richtsnoeren inzake

reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie op 1 oktober 2004 in C 244/2, met inbegrip van alle latere wijzigingen daarvan en elke latere akte die de richtsnoeren vervangt;”;

9° er wordt een nieuw punt 19° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“19° eerste verliesbuffer: dat deel van de middelen die aan het financieringsfonds ter beschikking worden gesteld, via financieringen, schuldinstrumenten of kapitaalinstrumenten, waarvan de hoofdsom, behoudens in de door de Waarborgvennootschap goedgekeurde uitzonderingsgevallen, slechts zal worden terugbetaald nadat alle andere schulden en verbintenissen, met inbegrip van alle werkingskosten, definitief en volledig zijn voldaan of hiervoor de nodige reserves werden aangelegd;”;

10° er wordt een nieuw punt 20° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“20° infrastructuurfonds: een financieringsfonds dat beheerd wordt door een professionele partij die ervaring heeft met het verstrekken en beheren van financieringsovereenkomsten en dat zijn middelen prioritair zal aanwenden voor het aangaan van of voor het overnemen van rechten uit financieringsovereenkomsten met een looptijd tot vijftwintig jaar ter financiering van infrastructuurinvesteringen in door de Vlaamse Regering bepaalde domeinen;”;

11° er wordt een nieuw punt 21° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“21° kwalitatieve kredietportefeuille: een door een financiële instelling op haar balans aangehouden selectie van financieringsovereenkomsten die beantwoorden aan een door de Waarborgvennootschap bepaalde minimale kredietbeoordeling en die zijn aangegaan met kredietnemers die beschikken over een exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest;”;

12° er wordt een nieuw punt 22° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“22° kredietbeoordeling: een door een externe kredietbeoordelingsinstelling of een intern door de financiële instelling of beheerder van een financieringsfonds gegeven beoordeling van de kredietwaardigheid van een bepaalde partij, schuld of financieel instrument;”;

13° er wordt een nieuw punt 23° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“23° ondernemingsfonds: een financieringsfonds dat beheerd wordt door een professionele partij die ervaring heeft met het verstrekken en beheren van financieringsovereenkomsten en dat zijn middelen prioritair zal aanwenden voor het aangaan van of voor het overnemen van rechten uit al dan niet deels achtergestelde financieringsovereenkomsten met een looptijd van vijf tot vijftien jaar met kredietnemers die beschikken over een exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest;”;

14° er wordt een nieuw punt 24° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“24° initiatief-nemende instelling: de professionele partij die ervaring heeft met het verstrekken en beheren van financieringsovereenkomsten en die het initiatief neemt voor de oprichting van een ondernemingsfonds of infrastructuurfonds.”.

Art. 3. In artikel 22/1, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009, worden de woorden “van haar waarborgen” vervangen door de woorden “van haar in dit hoofdstuk bedoelde waarborgen”.

Art. 4. In artikel 22/2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “dat al de waarborgen” worden vervangen door de woorden “dat al de in dit hoofdstuk bedoelde waarborgen”;

2° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

“1° de waarborgen worden toegekend aan kredietgevers voor financieringsovereenkomsten van kredietnemers en dit in het kader van de ondersteuning van de economie in het Vlaamse Gewest;”;

3° punt 4° wordt vervangen door wat volgt:

“4° de waarborgen worden toegekend voor financieringsovereenkomsten;”;

4° in punt 5° worden de woorden “een marktconforme waarborgpremie die in voorkomend geval overeenstemt met een safe harbour-premie” vervangen door “een marktconforme waarborgpremie die in voorkomend geval kan overeenstemmen met een safe harbour-premie”;

5° in punt 6° worden de woorden “andere genoten steunmaatregelen” opgeheven;

6° punt 9° wordt vervangen door wat volgt:

“9° de waarborgen worden toegekend onder voorwaarde:

- a) dat ze slechts kunnen worden afgeroepen vergezeld van een waardeschatting van de zakelijke en persoonlijke zekerheden door de kredietgever en;
- b) dat de afgeroepen waarborg slechts voorlopig uitbetaald wordt ten belope van het bedrag van de toegekende waarborg, verminderd met het bedrag van deze waardeschatting en;
- c) dat de definitieve afrekening inzake de waarborg plaats heeft na de uitwinning van de zakelijke en persoonlijke zekerheden door de kredietgever of nadat een definitieve regeling met de Waarborgvennootschap werd overeengekomen over het al dan niet uitwinnen van de zakelijke en persoonlijke zekerheden;”;

7° er wordt een nieuw punt 11° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“11° de waarborgen voldoen aan de dossierspecifieke voorwaarden en nadere procedurevoorschriften die de Waarborgvennootschap dossier per dossier kan bepalen.”.

Art. 5. In artikel 22/3, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009, wordt de zinsnede “toepassing op waarborgen” vervangen door de zinsnede “toepassing op de in artikel 22/2 bedoelde waarborgen”.

Art. 6. In artikel 22/4, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede “dat de waarborgen toegekend door de Waarborgvennootschap” wordt vervangen door de zinsnede “dat de waarborgen van de Waarborgvennootschap bedoeld in dit hoofdstuk, andere dan de waarborgen bedoeld in artikel 22/3,”;

2° punt 7° wordt vervangen door wat volgt:

“7° ter vergoeding van de waarborg betaalt de kredietnemer een marktconforme waarborgpremie vastgesteld door de Waarborgvennootschap.”.

Art. 7. In hetzelfde decreet wordt na het hoofdstuk III/1 een nieuw hoofdstuk III/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk III/2. Waarborg voor financieringsfondsen en kredietportefeuilles

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 22/5. §1. In de mate de Waarborgvennootschap bij het toekennen van haar in dit hoofdstuk bedoelde waarborgen de voorwaarden bepaald in §2 en in de artikelen 22/6 tot en met 22/8 naleeft, zal de Vlaamse Regering via maatregelen die zij ten aanzien van het kapitaal van de Waarborgvennootschap lastens de begroting van de Vlaamse Gemeenschap neemt, te allen tijde de continuïteit van de Waarborgvennootschap en het minimum netto-actief zoals bedoeld in artikel 634 van het Wetboek van Vennootschappen verzekeren.

§2. Het bepaalde in §1, geldt slechts op voorwaarde dat bij de toekenning van de in dit hoofdstuk bedoelde waarborgen aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- 1° de toekenning van een waarborg heeft niet tot gevolg dat het maximale totale bedrag dat de Waarborgvennootschap met haar in hoofdstuk III/1 en III/2 bedoelde waarborgen dekt, meer dan 1.500 miljoen euro bedraagt;
- 2° voor waarborgen boven een door de Vlaamse Regering bepaald bedrag of percentage, die desgevallend kunnen verschillen per type, is de voorafgaande goedkeuring van de Vlaamse Regering verkregen;
- 3° het totaal bedrag aan waarborgen dat, in voorkomend geval, door de Vlaamse Regering per type waarborg bepaald is, wordt niet overschreden.

§3. Jegens derden, met inbegrip van de persoon ten gunste van wie de waarborg wordt toegekend en diens rechtsopvolgers ten bijzondere of ten algemene titel, geldt de beslissing van de Waarborgvennootschap tot toekenning van de waarborg als een onweerlegbaar vermoeden dat aan alle voorwaarden bedoeld in §2 en, naar gelang het geval, in de artikelen 22/6 en 22/7 werd voldaan en zal blijven voldaan zijn. Het voorgaande belet niet dat de Waarborgvennootschap, overeenkomstig de regeling uitgewerkt in de waarborgovereenkomst, zich desgevallend tegen de initiatief-nemende instellingen kan keren indien deze de voorwaarden bedoeld in de artikelen 22/6 of 22/7 niet of niet langer naleven.

Afdeling 2. Waarborg voor ondernemingsfondsen

Art. 22/6. §1. Deze afdeling is van toepassing op waarborgen die worden toegekend tot zekerheid van schuldinstrumenten, kapitaalinstrumenten of schulden van een ondernemingsfonds en ten gunste van de houders van die instrumenten en de schuldeisers van die schulden.

§2. Op het ogenblik van de in §1 bedoelde waarborgverlening moet een onherroepelijke verbintenis ten aanzien van de Waarborgvennootschap voorliggen en dit, naar keuze van de Waarborgvennootschap, vanwege de beheerder van het betrokken ondernemingsfonds

of van één of elk van de initiatief-nemende instellingen en die naar voldoening van de Waarborgvennootschap voldoet aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- 1° het betrokken ondernemingsfonds beschikt over een eerste verliesbuffer die door één of meerdere van de initiatief-nemende instellingen ter beschikking is gesteld;
- 2° het betrokken ondernemingsfonds wordt beheerd met inachtneming van een gezonde risicospreiding;
- 3° de kredietnemers onder de door het ondernemingsfonds overgenomen of aangegane financieringsovereenkomsten hebben op het ogenblik van de toekenning van de waarborg geen concrete plannen aangekondigd tot delokalisatie, die gepaard zouden gaan met aanzienlijke personeelssaneringen in het Vlaamse Gewest;
- 4° de financieringsovereenkomsten die door het ondernemingsfonds worden overgenomen of aangegaan, zijn aanvankelijk aangegaan door één of meerdere van de initiatief-nemende instellingen of zullen door het ondernemingsfonds worden aangegaan met kredietnemers die werden aangebracht met tussenkomst van één of meer van de initiatief-nemende instellingen, onder dezelfde voorwaarden inzake onder meer verschaffing van persoonlijke en zakelijke zekerheden en rentebetaling, als de voorwaarden die de initiatief-nemende instellingen zelf in hun normale bedrijfsvoering toepassen voor financieringsovereenkomsten van hetzelfde type en voor vergelijkbare kredietdossiers zonder overheidswaarborg;
- 5° de beheerder van het betrokken ondernemingsfonds zal, behoudens voorafgaande goedkeuring door de Waarborgvennootschap, slechts financieringsovereenkomsten overnemen die zijn aangegaan na de inwerkingtreding van hoofdstuk III/2 van dit decreet en na de start van het ondernemingsfonds;
- 6° de dossierspecifieke voorwaarden en nadere procedurevoorschriften die de Waarborgvennootschap dossier per dossier kan bepalen.

§3. Op het ogenblik van de in §1 bedoelde waarborgverlening moeten, naast de voorwaarde neergelegd in §2, ook de volgende cumulatieve voorwaarden vervuld zijn:

- 1° de waarborg heeft een geldigheidsduur die een door de Vlaamse Regering bepaald maximum niet overschrijdt;
- 2° de waarborg dekt een percentage van de gewaarborgde schuld- of kapitaalinstrumenten of schulden, dat nooit hoger mag zijn dan een door de Vlaamse Regering bepaald maximumpercentage;
- 3° het betrokken ondernemingsfonds betaalt aan de Waarborgvennootschap een marktconforme of door de Europese Commissie toegelaten waarborgpremie, waarvan de omvang en de modaliteiten bepaald worden in de waarborgovereenkomst;
- 4° de beheerder van het betrokken ondernemingsfonds dient voorafgaand aan de toekenning van de waarborg een businessplan in waarin volgens de Waarborgvennootschap op afdoende wijze de deugdelijkheid en geschiktheid van het ondernemingsfonds wordt aangetoond, dit aan de hand van de criteria qua aanwending van de middelen, de risicospreiding van de portefeuille van financieringsovereenkomsten, de risico-opvolgingsprocedure, de historiek van de beheerder wat betreft kredietverlening en percentages van financieringsovereenkomsten waarvan de voorwaarden door de kredietnemers niet worden nageleefd, en eventuele andere elementen;
- 5° de waarborg moet vrij overdraagbaar zijn samen met de gewaarborgde schuld- of kapitaalinstrumenten of met de gewaarborgde schuld;
- 6° andere voorwaarden en nadere procedurevoorschriften die de Vlaamse Regering kan vaststellen, waaronder de voorwaarden waaraan de waarborgaanvraag dient te voldoen, aangaande de inwerkingtreding van de waarborg en het maximaal gewaarborgd percentage.

Afdeling 3. Waarborg voor infrastructuurfonds

Art. 22/7. §1. Deze afdeling is van toepassing op waarborgen die worden toegekend tot zekerheid van schuldinstrumenten, kapitaalinstrumenten of schulden van een infrastructuurfonds en ten gunste van de houders van die instrumenten en de schuldeisers van die schulden.

§2. Op het ogenblik van de in §1 bedoelde waarborgverlening moet een onherroepelijke verbintenis ten aanzien van de Waarborgvennootschap voorliggen en dit, naar keuze van de Waarborgvennootschap, vanwege de beheerder van het betrokken infrastructuurfonds of van één of elk van de initiatief-nemende instellingen en die naar voldoening van de Waarborgvennootschap voldoet aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- 1° het betrokken infrastructuurfonds beschikt over een eerste verliesbuffer die door één of meerdere van de initiatief-nemende instellingen ter beschikking is gesteld;
- 2° het betrokken infrastructuurfonds wordt beheerd met inachtneming van een gezonde risicospreiding;
- 3° de kredietnemers onder de door het infrastructuurfonds overgenomen of aangegane financieringsovereenkomsten hebben op het ogenblik van de toekenning van de waarborg geen concrete plannen aangekondigd tot delokalisatie, die gepaard zouden gaan met aanzienlijke personeelssaneringen in het Vlaamse Gewest;
- 4° de financieringsovereenkomsten die door het infrastructuurfonds worden overgenomen of aangegaan zijn aanvankelijk aangegaan door één of meerdere van de initiatief-nemende instellingen of zullen door het infrastructuurfonds worden aangegaan met kredietnemers die werden aangebracht met tussenkomst van één of meer van de initiatief-nemende instellingen, onder dezelfde voorwaarden inzake onder meer verschaffing van persoonlijke en zakelijke zekerheden en rentebetaling, als de voorwaarden die de initiatief-nemende instellingen zelf in hun normale bedrijfsvoering toepassen voor financieringsovereenkomsten van hetzelfde type en voor vergelijkbare kredietdossiers zonder overheidswaarborg;
- 5° de beheerder van het betrokken infrastructuurfonds zal, behoudens voorafgaande goedkeuring door de Waarborgvennootschap, slechts financieringsovereenkomsten overnemen die zijn aangegaan na de inwerkingtreding van hoofdstuk III/2 van dit decreet en na de start van het infrastructuurfonds;
- 6° de dossierspecifieke voorwaarden en nadere procedurevoorschriften die de Waarborgvennootschap dossier per dossier kan bepalen.

§3. Op het ogenblik van de in §1 bedoelde waarborgverlening moeten, naast de voorwaarde neergelegd in §2, ook de volgende cumulatieve voorwaarden vervuld zijn:

- 1° de waarborg heeft een geldigheidsduur die een door de Vlaamse Regering bepaald maximum niet overschrijdt;
- 2° de waarborg dekt een percentage van de gewaarborgde schuld- of kapitaalinstrumenten of schulden, dat nooit hoger mag zijn dan een door de Vlaamse Regering bepaald maximumpercentage;
- 3° het betrokken infrastructuurfonds betaalt aan de Waarborgvennootschap een marktconforme of door de Europese Commissie toegelaten waarborgpremie, waarvan de omvang en de modaliteiten bepaald worden in de waarborgovereenkomst;
- 4° de beheerder van het betrokken infrastructuurfonds dient voorafgaand aan de toekenning van de waarborg een businessplan in waarin volgens de Waarborgvennootschap op afdoende wijze de deugdelijkheid en geschiktheid van het infrastructuurfonds wordt aangetoond, dit aan de hand van de criteria qua aanwending van de middelen, de risicospreiding van de portefeuille van financieringsovereenkomsten, de risico-opvolgingsprocedure, de historiek van de beheerder wat betreft kredietverlening en percentages van financieringsovereenkomsten waarvan de voorwaarden door de kredietnemers niet worden nageleefd, en eventuele andere elementen;

- 5° de waarborg moet vrij overdraagbaar zijn samen met de gewaarborgde schuld- of kapitaalinstrumenten of met de gewaarborgde schuld;
- 6° andere voorwaarden en nadere procedurevoorschriften die de Vlaamse Regering kan vaststellen, waaronder de voorwaarden waaraan de waarborgaanvraag dient te voldoen, aangaande de inwerkingtreding van de waarborg en het maximaal gewaarborgd percentage.

Afdeling 4. Waarborg voor kwalitatieve kredietportefeuilles

Art. 22/8. §1. Deze afdeling is van toepassing op waarborgen die worden toegekend ten gunste van financiële instellingen tot zekerheid van kwalitatieve kredietportefeuilles.

§2. Op het ogenblik van de in §1 bedoelde waarborgverlening en verlenging moet voldaan zijn aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- 1° de kredietnemers van de financieringsovereenkomsten die zijn opgenomen in de kwalitatieve kredietportefeuille bieden een reële tewerkstelling in het Vlaamse Gewest;
- 2° de betrokken financiële instelling heeft een lijst overgemaakt aan de Waarborgvennootschap met de financieringsovereenkomsten opgenomen in de kwalitatieve kredietportefeuille die beantwoorden aan een door de Waarborgvennootschap bepaalde minimale kredietbeoordeling en heeft er zich ten aanzien van de Waarborgvennootschap toe verbonden om deze lijst periodiek op de momenten bepaald in de waarborgovereenkomst te actualiseren;
- 3° de financieringsovereenkomsten die de kwalitatieve kredietportefeuille uitmaken mogen op geen andere manier genieten van overheidswaarborgen uit hoofde van dit decreet;
- 4° de betrokken financiële instelling toont aan dat de kwalitatieve kredietportefeuille is samengesteld met inachtneming van een gezonde risicospreiding;
- 5° de betrokken financiële instelling verbindt er zich ten aanzien van de Waarborgvennootschap toe om de financieringsovereenkomsten die zijn opgenomen in de kwalitatieve kredietportefeuille en waarvan de kredietbeoordeling verlaagd wordt tot beneden de door de Waarborgvennootschap bepaalde minimale kredietbeoordeling op de momenten bepaald in de waarborgovereenkomst overeenkomstig het bepaalde onder 2° te vervangen door andere financieringsovereenkomsten met de door de Waarborgvennootschap bepaalde minimale kredietbeoordeling;
- 6° de waarborgen hebben een geldigheidsduur van maximaal 1 jaar met de mogelijkheid om deze telkens op de jaarlijkse vervaldag mits instemming van beide partijen te verlengen met eenzelfde termijn en dit tot een maximale duur van 3 jaar;
- 7° de waarborgen dekken de kwalitatieve kredietportefeuille ten belope van een welbepaald bedrag, te bepalen als een percentage van de kwalitatieve kredietportefeuille te bepalen door de Waarborgvennootschap bij de toekenning van de waarborg, dat in elk geval 80% van de waarde van de gewaarborgde kwalitatieve kredietportefeuille niet mag overschrijden;
- 8° de betrokken financiële instelling betaalt aan de Waarborgvennootschap een marktconforme of door de Europese Commissie toegelaten waarborgpremie, waarvan de omvang en de modaliteiten bepaald worden in de waarborgovereenkomst;
- 9° de betrokken financiële instelling verbindt er zich ten aanzien van de Waarborgvennootschap toe om het bedrag aan eigen vermogen dat door de verlening van de waarborg vrijgemaakt wordt opnieuw als eigen vermogen aan te wenden voor nieuwe financieringsovereenkomsten aan ondernemingen en entiteiten die de economie in het Vlaamse Gewest ondersteunen;
- 10° de waarborgen voldoen aan andere voorwaarden en de nadere procedurevoorschriften die de Vlaamse Regering kan vaststellen, waaronder de voorwaarden waaraan de waarborgaanvraag dient te voldoen, aangaande de inwerkingtreding van de waarborg en het maximaal gewaarborgd percentage;

11° de waarborgen voldoen aan de dossierspecifieke voorwaarden en nadere procedurevoorschriften die de Waarborgvennootschap dossier per dossier kan bepalen.”.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de Winwinlening

Art. 8. In artikel 3, §2, 2°, van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de Winwinlening worden de woorden “de voornaamste exploitatiezetel” vervangen door de woorden “een exploitatiezetel”.

Art. 9. In artikel 5, §1, tweede lid, 5° en 6°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt het woord “voornaamste” opgeheven.

Brussel, 17 mei 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid

Kris PEETERS